

Glasnik Kristovog Kraljevstva

Brojanje Naših Blagoslova

Zahvalnost • Zahvaljivanje ili Mrmljanje?

Radovanje u Nepodnošljivoj Tuzi • Moja ti je Milost Dovoljna

Blažena Veza Ta koja Spaja • Nas Blagoslove Prebroj Sve

Psalam Zahvalnosti

Glasnik

Kristovog Kraljevstva

Ovaj časopis svake godine donosi mnoge stranice duhovnog štiva s raznim biblijskim temama. Svaki broj također navodi listu mnogih Biblijskih kongresa i konferencija na kojima ćeš naći Kršćansko zajedništvo. U svakom broju imamo i rubrike Vijesti i Pogledi na svijet (tekući događaji), Danas u Proročanstvu, i informacije o djelovanju Pastoralnog Biblijskog instituta. Pastoralni Biblijski institut objavljuje ovaj časopis dvomjesečno.

Informacije za kontakt

Pastoralni Biblijski Institut
P.O. Box 3274
Bremerton, WA 98310
ThePBI@comcast.net
www.HeraldMag.org

Dopisnici

102 Broad Street
Chesham, Bucks, HP5 3ED
Engleska

Berejski Biblijski institut
P.O. Box 402
Rosanna, Victoria 3084
Australija

Urednički odbor

Urednički odbor od petorice koji nadgleda ovaj časopis, od kojih najmanje tri odobravaju objavljivanje svakog članka koji se pojavljuje na stranicama ovog časopisa. Premda su odgovorni za svaki objavljeni članak, odbor ne jamči za svaki izraz koji se u njima nalazi. Sadašnji urednici su: Len Griehs, Ernie Kuenzli, James Parkinson, David Rice, i Tom Ruggirello.

Odbor i urednici slažu se da vrijednost ovog časopisa ovisi o tome da li su suradnici bili slobodni izraziti svoje misli, pod uvjetom da su općenito u skladu sa karakterom i svrhom naše povelje za širenje Biblijskih istina. Godišnja pretplata na ovaj časopis diljem svijeta je 50 HRK, ili besplatno na pisani zahtijev.

Ovaj časopis i njegova misija

Ovlašten poveljom 1918, Pastoralni Biblijski institut, Inc., bio je osnovan za promicanje Kršćanske spoznaje. Njegov časopis, Glasnik Kristovog Kraljevstva, čvrsto zastupa jedini pravi temelj Kršćanske nade koji je sada općenito odbačen — otkupljenje kroz dragocjenu krv (1 Pet. 1:19). „čovjeka Krista Isusa, koji sebe dade kao otkup [odgovarajuća cijena, zamjena] za sve“ (1 Tim. 2:6). Gradeći na ovom sigurnom temelju zlatom, srebrom, i dragim kamenjem Riječi Božje (1 Kor. 3:11-15, 2 Pet. 1:5-11) njegova je daljnja misija „otkrivati svima kako se ostvaruje otajstvo od vjekova sakriveno u Bogu koji je sve stvorio, a sada se po Crkvi objavljuje Poglavarstvima i Vlastima na nebu mnogolika Božja mudrost“ (Efež. 3:5-10).

Oslobođen je utjecaja bilo koje partije, sekte ili ljudskih učenja, dok sve više i više nastoji dovesti svaki svoj iskaz u najveću podložnost volji Božjoj u Kristu, kako je izražena u Bibliji. Slobodan je dakle objaviti odvažno sve što je Gospodin izrekao — u skladu sa Božanskom mudrošću koja nam je dana da razumijemo. Njegov stav nije dogmatičan, nego uvjeren; jer znamo s čime je to potvrđeno, naime sa sigurnim Božjim obećanjima. Smatramo ga nečim pouzdanim što se može koristiti u njegovoj službi; stoga naše odluke u odnosu na ono što se može ili ne može pojaviti na njegovim stranicama moraju biti u skladu s našom prosudbom njegove volje, učenjima njegove Riječi, za izgrađivanje njegovog naroda u milosti i spoznaji. Mi ne samo da pozivamo, mi potičemo naše čitatelje da dokažu sve njegove iskaze sa nepogrešivom Riječi, na koju se stalno pozivamo kako bi olakšali takvo ispitivanje.

Za nas Biblija jasno uči

DA JE CRKVA „HRAM“ ŽIVOG BOGA — njegova „građevina“ čija gradnja traje cijelo Evandeosko doba — od kad je Krist postao Otkupitelj svijeta i „glavni kamen“ ovog hrama kroz kojega će kad bude završen Božji blagoslovi doći svim narodima i oni će imati pristup Njemu (1 Kor. 3:16,17, Ef. 2:20-22, 1 Moj. 28:14, Gal. 3:29).

DA SE U MEĐUVREMENU NASTAVLJA KLESANJE, OBLIKOVANJE I POLIRANJE posvećenih vjernika u Kristovo djelo pomirenja, i kada posljednji od tog „živog kamenja“, „izabranog i dragocjenog“ bude bio spreman, Veliki Graditelj će ih sve dovesti k sebi kroz prvo uskrsnuće; i hram će biti ispunjen slavom i biti će mjesto sastajanja Boga i ljudi tijekom Milenija (Otkr. 15:5-8).

DA JE TEMELJ NADE ZA CRKVU I SVIJET zasnovan na činjenici da je Isus Krist, milošću Božjom, okusio smrt za svakoga, „otkupnina za sve“ i da će on biti „istinita svjetlost, koja obasjava svakoga čovjeka i koja dolazi na svijet“ u određeno vrijeme (Hebr. 2:9, Ivan 1:9, 1 Tim. 2:5,6).

DA JE NADA CRKVE da će biti poput svog Gospodina, „vidjeti ga kakav doista jest“, biti „sudionikom božanske prirode“, i imati udjela u njegovoj slavi kao sunasljednici (1 Ivan 3:2, Ivan 17:24, Rim. 8:17, 2 Pet. 1:4).

DA JE SADAŠNJI ZADATAK CRKVE usavršavanje svetaca za buduće djelo službe; razvijanje u sebi svake milosti; biti Božji svjedok svijetu; i pripremiti se da budu kraljevi i svećenici u sljedećem dobu (Ef. 4:12, Mat. 24:14, Otkr. 1:6, 20:6).

DA JE NADA ZA SVIJET milenijsko kraljevstvo u kojemu će svi dobiti priliku biti blagoslovljeni sa spoznajom i svim drugim — vraćanje svega onog što je Adam izgubio, svima koji to prihvate i koji budu bili poslušni, iz ruku njihovog Otkupitelja i njegove proslavljene Crkve — dok će svi nepopravljivi biti zauvijek uništeni (Djela 3:19-23, Iza. 35).

U Početku

Ovaj je broj bio inspiriran himnom, Blagoslove Prebroj Sve, koju je napisao Johnson Oatman. To nas ohrabruje, usred kušnji našeg života, da donesemo svoje nevolje Gospodinu u molitvi, i da imamo na umu da je Bog iznad svega. „Blagoslovljen Bog i Otac Gospodina našega Isusa Krista, koji nas je blagoslovio svakim blagoslovom duhovnim na nebesima u Kristu“ (Efežanima 1:3). On „nas tješi u svakoj nevolji, da bismo mogli utješiti one, koji su u svakoj nevolji, utjehom, kojom nas same Bog tješi“ (2. Korinćanima 1:4). U ovom je broju prepričano nekoliko osobnih svjedočanstava o posebnim kušnjama i kako je Bog dao braći snagu da se nose s njima.

„Zahvalnost“ prepričava povijest Američkog Dana Zahvalnosti, koji se slavi još od 1863, i njegove duhovne primjene na nas.

„Zahvaljivanje ili Mrmljanje?“ naglašava neke od blagoslova danih naciji Izrael kao posebnom narodu kojeg je Bog izdvojio od drugih. Razmatrajući putovanje te nacije iz Egipatskog ropstva u Obećanu Zemlju, jasno je da narod nije cijenio poseban položaj kojeg su imali u Božjim očima. Umjesto prinoseći molitve zahvale za ono što su primili, nacija je stalno mrmljala.

„Radovanje u Nepodnošljivoj Tuzi“ je prvo od nekoliko svjedočanstava danih u ovom broju. Riječ je ekstremnoj kušnji mlade sestre i njene obitelji kada su podnijeli gubitak njihovog šestogodišnjeg sina, Chasea, u nesreći na farmi. Iz tame koja se je nadvila nad tu obitelj tog dana

Glasnik Kristovog Kraljevstva
Studeni / Prosinac 2017
Svezak 99, Broj 6

- 4 Zahvalnost**
- 7 Zahvaljivanje ili Mrmljanje?**
- 10 Radovanje u Nepodnošljivoj Tuzi**
- 15 Moja ti je Milost Dovoljna**
- 18 Blažena Veza Ta koja Spaja Nas**
- 22 Blagoslove Prebroj Sve**
- 26 Psalm Zahvalnosti**

došlo je svjetlo koje svijetli od Boga. Svjedočanstvo je podijeljeno u nadi da će pomoći onima koji možda prolaze kroz slično iskustvo.

Mnoga braća prolaze kroz fizičke kušnje. „Moja ti je Milost dovoljna“ je svjedočanstvo od jedne sestre koja je podnijela kronične fizičke probleme kroz veliki dio svog mladenaštva i kako se je naučila oslanjati na Boga za snagu. Ponuđeno je da ohrabri one koji prolaze kroz slična iskustva da imaju na umu obećanje dano Pavlu što se tiče njegove doživotne nedaće.

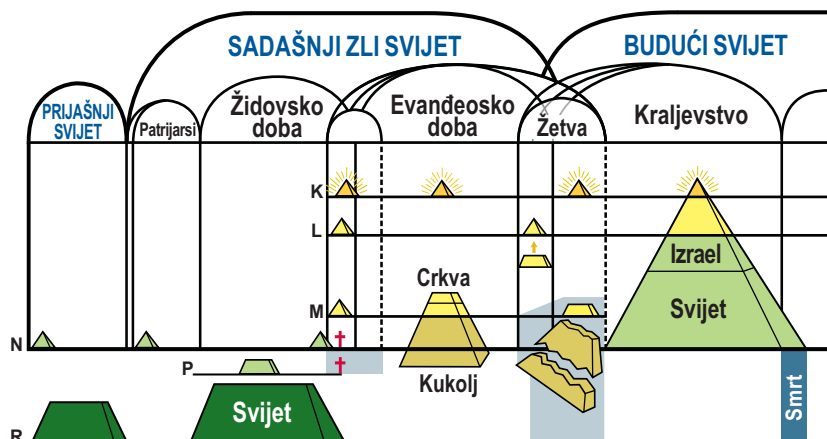
„Blažena Veza ta koja spaja Nas“ izvlači inspiraciju iz istoimene himne koju je napisao John Fawcett. Pastoru u maloj, siromašnoj crkvi, Fawcettu bio je ponuđen položaj u bogatoj crkvi. Međutim, nježna odanost njegove skupštine, i veza koja ih je vezala, potaknulo ga je da žrtvuje svoju ambiciju i ostane. Slično tome, mi smo bili pozvani na žrtvu zemaljskih nada i ambicija u korist služenja Gospodinovom narodu.

„Blagoslove prebroj sve,“ završno svjedočanstvo, govori nam o tome kako se je jedna obitelj nosila sa kušnjama koje su došle nakon što je žena i majka pretrpjela oštećenje mozga stečeno još u djetinjstvu (ABI). Pouka iz tog iskustva je podijeljena da ohrabri druge da se nose u vremenima kušnje brojeći svoje blagoslove „jednog ti po jednog prebroj.“

Molimo se da Zahvalnost bude na blagoslov svima.

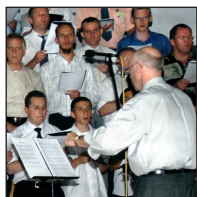
SLIKOVNI PRIKAZ VJEKOVA

Od izgubljenog do ponovno uspostavljenog Raja

Zahvalnost

„Aleluja! Pjevajte Jahvi pjesmu novu i u zboru svetih hvalu njegovu!“ (Psalam 149:1 JB)

Riječ „zahvalnost“ ima dalekosežno značenje. Tipično, kada netko čuje tu riječ, on si predoči gozbeni stol na kojemu je obilje ukusne hrane i okruženih s gladnim apetitima! U Sjedinjenim Državama, godišnja proslava Zahvalnosti održava se u mjesecu Studenom. To je vrijeme kada se obitelji iz daleka i iz bliza okupljaju na zajedničko druženje jednih s drugima i da daju zahvalnost za obilan obrok koji je stavljen pred njih. Ta Američka tradicija potječe od godine 1632. Prvi puta je bila proslavljena tijekom mjeseca Listopada od strane Plymouth Colony Pilgrimsa u znak cijenjenja za pomoć od članova Indijanskog plemena Massasoit u proslavi prve žetve. Ta ista proslava bila je održavana u Sjedinjenim Državama sve od tada.

Međutim, to je uzano gledište snažne riječi koja je povezana više sa duhovnom primjenom nego sa godišnjom proslavom. Postoji mnogo korištenja za tu riječ, i mi ćemo ovdje razmotriti nekoliko.

Poznata riječ „amen“ je blisko povezana sa zahvalnošću. Nakon zahvaljivanja na početku obroka, govornik općenito završava molitvu sa „amen.“ Od tud povezanost sa riječju zahvalnost — to jest, cijenjenje ili zahvalno prihvaćanje onoga što je ponuđeno.

Kada daje hvale (zahvalnost), osoba izražava cijenjenje za ono što je primila. U Mateju peto poglavlje, Isus je dao devet blaženstava svojim sljedbenicima. To su bile upute Njegovim sljedbenicima o tome kako bi se trebali vladati da bi bili prihvatljivi Jehovi Bogu. Poslušnost ili zahvalnost događa se kao rezultat slijeđenja tih nebeskih uputa.

Cijenjenje je daljnji način davanja zahvala. Kada vam netko pruži ruku, ili vam možda da financijsku pomoć, vi ste zahvalni za tu potporu. Cijenjenje je daljnji oblik od biti zahvalan.

Zahvalnost može doći u mnogim oblicima. U ovom slučaju, to je povezano sa donošenjem Kovčega Saveza u Hram: „Svi levitski pjevači, Asaf, Heman, Jedutun sa sinovima i braćom, stajahu obučeni u bez, s cimbalima, harfama i citrama, istočno od žrtvenika, a s njima sto i dvadeset svećenika koji su trubili u trube. I dok su trubili i pjevali složno kao jedan i jednoglasno hvalili i slavili Jahvu, podižući glas uz trube, cimbale i druga glazbala, hvaleći Jahvu “jer je dobar i jer je vječna njegova ljubav”, oblak ispuni Dom Jahvin“ (2. Ljetopisa 5:12,13).

Oni su svoju zahvalnost i cijenjenje izrazili s muzikom i štovanjem!

Zahvaljivanje je izraz srca punog ljubavi. Ovi psalmi izražavaju neke od najljepkijih osjećanja zahvalnosti koji su ikada izrečeni! Slijedi nekoliko od psalama koje je napisao David koji otkrivaju njegovo nježno srce i njegovu zahvalnost našem Nebeskom Ocu.

● „U ustima djece i dojenčadi hvalu si spremio protiv neprijatelja, da postidiš mrzitelja, zlotvora. Gledam ti nebesa, djelo prstiju tvojih, mjesec i zvijezde što ih učvrsti — pa što je čovjek da ga se spominješ, sin čovječji te ga pohodiš?“ (Psalam 8:3-5)

● „Iz svega srca zahvaljivat ću ti, Gospode! Objavljivat ću sva čudesa tvoja! Radovat ću se i veseliti o tebi, pjevat ću imenu tvojemu, Svevišnji!“ (Psalam 9:1,2)

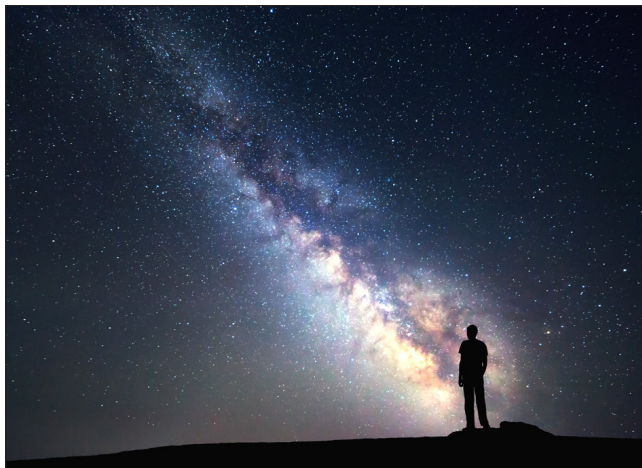
● „Dodite, kličimo Jahvi, uzvikujmo Hridi, Spasitelju svome! Pred lice mu stupimo s hvalama, kličimo mu u pjesmama! Jer velik je Jahve, Bog naš, Kralj veliki nad svim bogovima. U njegovoj su ruci zemaljske dubine, njegovi su vrhunci planina. Njegovo je more, on ga je stvorio, i kopno koje načiniše ruke njegove. Dodite, prigrimo koljena i padnimo nice, poklonimo se Jahvi koji nas stvorio!“ (Psalam 95:1-6)

Trebali bi smo oponašati to stanje srca koje David tako prekrasno izražava u psalmima. U našem svakodnevnom životu mi imamo mnoge prilike izraziti naše zahvale našim suradnicima i našim obiteljima. Zahvaliti se nekome utire put dugoročno za predivan odnos. To je osjećaj koji izražava primatelju tvoje cijenjenje njegovog napora i dobrote!

Kada se posvećujemo našem Nebeskom Ocu, mi Mu govorimo iz našeg srca, da mu želimo dati svoj život u

Zahvalnost Bogu je uvijek prikladna

Nebesa objavljuju Slavu Božju, i izazivaju naše hvaljenje puno cijenjenja

potpunu službu, i da smo zahvalni da nas je pozvao u tu svrhu.

Isusov Primjer

Kada su se naš Gospodin Isus i Njegovi učenici bili okupili u gornjoj sobi, trebala je biti uspostavljena Gospodinova Večera. „I dok su blagovali, uze Isus kruh, izreče blagoslov pa razlomi, dade svojim učenicima i reče: “Uzmite i jedite! Ovo je tijelo moje I uze čašu, zahvali i dade im govoreći: “Pijte iz nje svi!“ (Matej 26:26,27). Mi shvaćamo da je u ovom iskustvu Isusa i Njegovih učenika, bio korišten visoko simboličan jezik; međutim, poanta naše lekcije je da pokaže da je čak i naš Gospodin dao zahvale za ono što su trebali primiti.

„Opet ih ostavi, pođe i pomoli se po treći put ponavljajući iste riječi“ (Matej 26:44). Kao što je pokazano u ovom primjeru, moljenje je sinonim zahvaljivanju, i prihvaćanju. Jednom, još kao mala djeca, uključujući ovog autora, bili smo odgajani da uvijek kažemo „molim,“ i „hvala.“ Bio je to oblik poštovanja starijih. Danas je rijetkost čuti te riječi izgovorene javno. Dobrota i uljudnost izgleda da su stvar prošlosti.

U ranoj crkvi, mi nalazimo primjer zahvalnosti u zapisima Apostola Pavla što se tiče jedinstva crkve. „Pavao, po Božjoj volji pozvan za apostola Krista Isusa, i brat Sostena Crkvi Božjoj u Korintu — posvećenima u Kristu Isusu, pozvanicima, svetima, sa svima što na bilo kojemu mjestu prizivlju ime Isusa Krista, Gospodina našega, njihova i našega. Milost vam i mir od Boga, Oca našega, i Gospodina Isusa Krista! Zahvaljujem Bogu svojemu svagda za vas zbog milosti Božje koja vam je dana u Kristu Isusu: u njemu se obogatiste u svemu — u svakoj riječi i svakom spoznanju“ (1. Korinćanima 1:1-5).

Ovdje Pavao kroz zahvaljivanje priznaje milost koja je bila primljena od Oca. On naglašava tu činjenicu govoreći, „Zahvaljujem Bogu svojemu svagda za vas.“

Uvijek bi smo trebali biti u stanju zahvaljivanja. Sve što imamo dao nam je naš Otac, kao što je navedeno u 1. Korinćanima 4:7, „Ta tko tebi daje prednost? Što imaš da nisi primio? Ako si primio, što se hvastaš kao da nisi primio?“ Ništa se ne događa slučajno. Naše bi Kršćansko vladanje trebalo odražavati ovo, „Uvijek se radujte! Bez prestanka se molite! U svemu zahvaljujte! Jer to je za vas volja Božja u Kristu Isusu“ (1. Solunjanima 5:16-18).

Davidov Primjer

David izražava slične misli. „Nek` prinose žrtve zahvalnice i kličući nek` djela njegova kazuju!“ (Psalam 107:22).

Nadalje, David izražava misli i stavove koje bi smo mi kao nova stvorenja trebali uvijek imati na umu, „Što da uzvratim Jahvi za sve što mi je učinio? Uzet ću čašu spasenja i zazvat ću ime Jahvino. Izvršit ću Jahvi zavjete svoje pred svim pukom njegovim. Dragocjena je u očima Jahvinim smrt pobožnika njegovih. Jahve, tvoj sam sluga, tvoj sluga, sin sluškinje tvoje: ti si razriješio okove moje“ (Psalam 116:12-16).

Trebali bi smo biti poput Davida u našim srdačnim osjećanjima prema Bogu, isto tako kao i jedni prema drugima. David je uvijek tražio način na koji bi mogao ugoditi našem Nebeskom Ocu.

Kralj David zahvaljivao je Bogu sa Psalmima

I na koncu, u Psalmu 118, mi vidimo apsolutnu vjeru koju je David imao u Boga, koja bi se trebala odražavati i u našem životu također. „Jahvina me uzdigne desnica, Jahvina se proslavi desnica! Ne, umrijeti neću nego živjeti i kazivat ću djela Jahvina. Kaznom teškom kaznio me Jahve, ali me smrti ne preda. Otvorite mi širom vrata pravde: ući ću, Jahvi zahvalit`! „Ovo su vrata Jahvina, na njih ulaze pravedni! Zahvalit ću ti što si me uslišio i moj postao spasitelj“ (Psalam 118:16-21).

Potencijalni sveci Božji koji trče za nagradom uzvišenog poziva u Kristu Isusu trebali bi također izraziti osjećaj zahvalnosti. To bi uvijek trebalo biti u njihovim mislima i srcima. Pavao, majstor u sklapanju rečenica, uči nas tome. „Ta znamo: onaj koji je uskrisio Gospodina Isusa i nas će s Isusom uskrisiti i zajedno s vama uza se postaviti. A sve je to za vas: da milost — umnožena — zahvaljivanjem mnogih izobiluje Bogu na slavu“ (2.

Korinćanima 4:14,15).

Zašto je to toliko važno? Zato što svi mi imamo trenutke u našim životima kada se osjećamo nesigurnima i nesretnima, i malo nezahvalnima. Apostol Pavao objašnjava zašto je toliko važno sačuvati tu liniju otvorenom našem Ocu. „Ne budite zabrinuti ni za što, nego u svemu — molitvom i prošnjom, sa zahvaljivanjem — očitujte svoje molbe Bogu. I mir Božji koji je iznad svakog razuma čuvat će srca vaša i vaše misli u Kristu Isusu“ (Filipljanima 4:6,7).

Drugi sinonimi za zahvaljivanje uključuju „blagoslov“ i „blagosiljanje.“ Dok idemo kroz život, bez obzira na okolnosti, imajmo na umu da je naš Nebeski Otac u potpunosti gospodar situacije. „U svemu zahvaljujte! Jer to je za vas volja Božja u Kristu Isusu“ (1. Solunjanima 5:18).

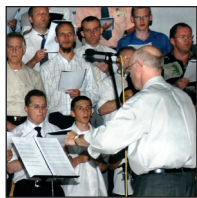
— *Kent i Sean Humphreys*

„Ovako govori Jahve: „Prestani kukati, otari suze u očima! Patnje će tvoje biti nagrađene: oni će se vratiti iz zemlje neprijateljske“ (Jeremija 31:16).

Zahvaljivanje ili Mrmljanje

„U svemu zahvaljujte! Jer to je za vas volja Božja u Kristu Isusu“
(1. Solunjanima 5:18).

Zahvaljivanje i mrmljanje riječi su koje su kontrast Kršćanskog stava prema iskustvima koja im Nebeski Otac daje dok hode uzanim putem. Taj konflikt može imati dubok utjecaj na vjernika, podstrekujući ili iskušavajući Božju namjeru kroz ta iskustva. Oni koji imaju zahvalno srce dobivaju utjehu znajući da Nebeski Otac zna najbolje. S druge strane, koji prigovaraju nalaze utjehu u ničemu s čim su bili opskrbljeni.

Kada doživljavamo nepovoljne okolnosti, može biti komplicirano davati zahvale u to vrijeme. Ipak, dana nam je utjeha, „Znamo pak da Bog u svemu na dobro surađuje s onima koji ga ljube, s onima koji su odlukom njegovom pozvani“ (Rimljanima 8:28). Ponekada, mogu proći mjeseci ili godine prije nego razumijemo svrhu iza iskustva kojeg Nebeski Otac dopušta.

Apostol Pavao je pišući uputio mladog Timoteja, „Sve je Pismo Bogom nadahnuto i korisno za učenje, za karanje, za popravljavanje, za odgajanje u pravdi, Da bude savršen čovjek Božji, spreman za svako dobro djelo“ (2. Timoteju 3:16,17). To je istina kada se radi o zahvaljivanju ili mrmljanju. Božje oslobođenje Izraelaca iz Egipatskog ropstva sadrži mnoge pouke za Istraživače Biblije danas što se tiče te teme.

Božja Intervencija u korist Izraela

Bio je to Božji čudotvorni postupak. Mnogi se ljudi još uvijek pitaju zašto je On odlučio intervenirati u korist te nacije mimo svih drugih nacija na zemlji. Neki Kršćani to uzimaju u obzir da pokažu nedostatak nepristranosti i diskriminacije prema drugim narodima.

Međutim, Bog daje Svoj razlog u Svetom Pismu. „Nije vas Jahve odabrao i prihvatio zato što biste vi bili brojniji od svih naroda -- vi ste zapravo najmanji -- nego zato što vas Jahve ljubi i drži zakletvu kojom se zakleo vašim ocima. Stoga vas je Jahve izveo jakom rukom i oslobodio vas iz kuće ropstva, ispod vlasti faraona, kralja egipatskoga“ (5. Mojsijeva 7:7,8).

Kakav je predivan blagoslov bio dan naciji Izrael! „Ta ti si narod posvećen Jahvi, Bogu svome; Jahve je odabrao tebe između svih naroda na zemlji da budeš njegov narod, njegova predraga svojina“ (5. Mojsijeva 14:2). Izrael je kao nacija imao primiti, blagoslove obećane nji-

hovim precima, Abrahamu, Izaku, i Jakovu. Sigurno, oni su trebali svakodnevno davati hvale Bogu, i svakodnevno brojati svoje blagoslove.

Sloboda od ropstva u Egiptu uključivala je naklonost u očima Egipćana tako da je Izrael primio predmete od srebra i zlata isto tako kao i odjeću. Bog im je zatim pokazao Svoju zaštitu vodeći ih sa stupom od oblaka danju i stupom od vatre noću. „I nije ispred naroda nestajao stup od oblaka danju ni stup od ognja noću“ (2. Mojsijeva 13:22).

Sa svim tim čudesnim pošastima rezultat kojih je bilo njihovo oslobođenje, sigurno je da su Izraelci trebali brojati svoje blagoslove i radovati se u moći Božjoj. Ipak, čim se Faraon približio njihovom vidokrugu, oni su prigovarali Mojsiju „Zar nije bilo grobova u Egiptu“, reknu Mojsiju, „pa si nas izveo da pomremo u pustinji? Kakvu si nam uslugu učinio što si nas izveo iz Egipta! Zar ti nismo rekli baš ovo u Egiptu: Pusti nas! Služit ćemo Egipćane! Bolje nam je i njih služiti nego u pustinji poginuti“ (2. Mojsijeva 14:11,12).

Bog je još jednom blagoslovio Izraelce razdvajajući vode mora, dopuštajući im da pređu suhim tlom. Vode kad su se vratile potopile su Egipatsku vojsku. Reakcija Izraela zabilježena je u 2. Mojsijevoj 14:31: „Osvjedoči se Izrael i o silnoj moći koju Jahve pokaza nad Egipćanima. Narod se poboja Jahve i povjerova Jahvi i njegovu sluzi Mojsiju.“ Nakon toga je slijedila pjesma Mojsija, zabilježena u Poglavlju 15.

Bog je izbavio Izrael preko Mojsija i 10 pošasti

Mrmljanje se Nastavlja

Tri dana kasnije Izrael je opet mrmljao protiv Mojsija, Božjeg predstavnika, „Što ćemo piti?“ Bog ih opet blagoslovio, pretvarajući gorku, i nepitku vodu u slatku, dodavši Svoje obećanje „Budeš li zdušno slušao glas Jahve, Boga svoga, vršeći što je pravo u njegovim očima; budeš li pružao svoje uho njegovim zapovijedima i držao njegove zakone, nikakvih bolesti koje sam pustio na Egipćane na vas neću puštati. Jer ja sam Jahve koji dajem zdravlje“ (2. Mojsijeva 15:26). Kakav bi predivan blagoslov primili budu li vjerni i poslušni Bogu!

Uza sve blagoslove koje je Izrael primio, pojedinac bi očekivao da bi oni bili zahvalni, ili u najmanju ruku, pripremljeni čekati na Boga. Ipak, samo 30 dana putovanja u Obećanu Zemlju, sinovi su Izraelovi ponovno mrmljali protiv Mojsija i Arona, a što je zabilježeno u 2. Mojsijevoj 16:3. Komentirajući to, Pastor Russell je napisao: „Ljudska je priroda živo ilustrirana u vapaju Izraelaca protiv Mojsija, njihov je prigovor bio „Oh, da smo pomrli od ruke Jahvine u zemlji egipatskoj kad smo sjedili kod lonaca s mesom i jeli kruha do mile volje!“ -- rekoše im. “Izveli ste nas u ovu pustinju da sve ovo mnoštvo gladom pomorite!“ Oni su zaboravili sve u vezi gorkog ropstva u Egiptu; izrađivanje cigle bez slame; nadzornike; i kako su vapili k Gospodinu za izbjavljenjem; oni su sjećali jedino nekih od ugodnih stvari“ (Reprint 3036).

Bog je još jednom dao svoj blagoslov kroz Mojsija: „Većeras ćete poznati da vas je Jahve izveo iz zemlje egipatske, a ujutro ćete vidjeti svojim očima Jahvinu slavu, jer vas je čuo Jahve kako ste protiv njega mrmljali. Što smo mi da protiv nas mrmljate?“ (2. Mojsijeva 16:6,7). Prepelice su došle uvečer i pokrile zemlju i ujutro nakon što je rosa isparila zemlja je bila prekrivena sa manom za Izraelce. Bog se je čudesno brinuo za Svoj izabrani narod 40 godina, sve dok nisu došli do granice Kanaana. Sigurno, do tada su već bili trebali uvjeriti u u Božju vjernost da će ih nastaviti blagoslivljati!

Ipak, u Refidimu, oni su se raspravljali s Mojsijem zato što nisu imali vode. Čini se da nije bilo zahvalnosti za ono što su već bili primili, nisu se u molitvi obratili Bogu tražeći da ih opskrbi s vodom koju su trebali, nego samo optuživanje Mojsija. „Zašto si nas iz Egipta izveo? Zar da nas žeđom pomoriš, nas, našu djecu i našu stoku?“ (2. Mojsijeva 17:3).

Kada su, u trećem mjesecu putovanja, Izraelci stigli kod Gore Sinaj, Bog ih je ponovno podsjetio o svojoj brizi dok je Mojsije otišao na goru da se susretne s Bogom. GOSPODIN ga je pozvao s gore, govoreći, „Ovako kaži domu Jakovljevu, proglasi djeci Izraelovoj: `Vi ste vidjeli što sam učinio Egipćanima; kako sam vas nosio na orlovskim krilima i k sebi vas doveo. Stoga, budete li mi se vjerno pokoravali i držali moj Savez, vi ćete mi biti

Spašavanje Izraela zbog njihovog mrmljanja

predraga svojina mimo sve narode -- ta moj je sav svijet! -- vi ćete mi biti kraljevstvo svećenika, narod svet“ (2. Mojsijeva 19:3-6). Kako su lako odgovorili „Vršit ćemo sve što je Jahve naredio“ (2. Mojsijeva 19:8). Na žalost, želja Izraelaca je bila veća nego njihova sposobnost, i nacija nije uspjela održati svoj zavjet.

Pouke za Uski Put

Očekujemo li da se naš Nebeski Otac pobrine za svaku našu potrebu, čudesno, čak i ako mi imamo sposobnost da se pobrinemo za naše vlastite potrebe? Zanimljivo je da su Izraelci napustili Egipat „a i mnoga stoka, krupna i sitna“ (2. Mojsijeva 12:38). No, ipak samo trideset dana putovanja i oni su mrmljali protiv Boga, prigovarajući da nemaju hrane. Mi se trebamo moliti „Kruh naš svagdanji daj nam danas“ (Matej 6:10). Mi ne trebamo tražiti delicije (Reprint 5311). Nemojmo mrmljati kao i Izraelci u Izlasku, uvjetujući da su oni željeli nešto jednako dobro kao meso u loncu u Egiptu (Reprint 4012). Trebali bi smo pokazati zahvalnost za sve blagoslove, velike i male.

Zaboravimo li blagoslove, i budemo li mrmljali na kušnje i poteškoće s kojima se susrećemo, mi ćemo biti poput Izraelaca koji su tako lako zaboravili blagoslove koje im je Bog darovao govoreći, „Je li Jahve među nama ili nije?“ (2. Mojsijeva 17:7). Iskušavamo li našeg Nebe-

skog Oca, zahtijevajući da nam budu date manje kušnje od onih koje je On smatrao neophodnima da se razvije novo stvorenje?

Kada pogledamo na nevolje u svijetu, mi bi smo trebali shvatiti koliko smo samo bili blagoslovljeni da smo bili pozvani od Boga i da, kroz dar Njegovog Svetog Duha, mi znamo da sve te kušnje i poteškoće imaju svrhu. Bog priprema one koji sklapaju savez žrtve tijekom ovog vremena da postanu „Kraljevstvom Svećenika,“ prokušani i dokazani dostojnima pomagati čovječanstvu kada se otvori javna cesta svetosti.

Dok su Izraelci mrmljali, Jitro, Nežidov i Midjanski svećenik, je bio taj koji je vidio ono što oni nisu mogli vidjeti. „Jitro se radovao svemu dobrom koje je Jahve učinio Izraelcima i što ih je oslobodio od egipatskih šaka. “Neka je hvaljen Jahve koji vas je izbavio od egipatskih šaka i od šaka faraonovih”, reče Jitro. „Sada znam da je Jahve veći od svih bogova jer je izbavio narod ispod egipatske vlasti kad su s njim okrutno postupali“ (2. Mojsijeva 18:9-11).

Dok putujemo tijesnim putem, trebali bi smo zastati i shvatiti da „Svaki dobar dar, svaki savršen poklon

Gušenje Korahove Pobune

odozgor je, silazi od Oca svjetlila u kome nema promjene ni sjene od mijene. Po svom naumu on nas porodi riječju Istine da budemo prvina neka njegovih stvorova“ (Jakov 1:17,18).

Kakav smo predivan blagoslov primili!

— *Ray Charlton*

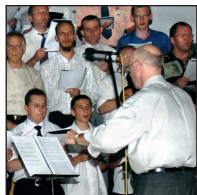

„On ispunja
želje štovatelja
svojih, sluša
njihove vapaje
i spasava ih“
(Psalam
145:19).

Radovanje u Nepodnošljivoj Tuzi

„Blago ožalošćenima: oni će se utješiti!“ (Matej 5:4).

(Sljedeći se članak temelji na osobnom svjedočanstvu kojeg je napisala majka koja je izgubila svog mladog sina u tragičnoj nesreći. Članak izgleda kao osobno svjedočanstvo uređeno za objavljivanje. U skladu sa majčinim zahtjevom, mi uključujemo kratku počast njenom sinu na kraju članka.)

Svi se mi suočavamo sa nedaćama, izazovima i poteškoćama u nekom trenutku u našem životu. Neki imaju više složenijih kušnji od drugih. Ja se ne razlikujem od bilo koga drugog. I da budemo iskreni, Bog nikada nije obećao život oslobođen boli, nedaća ili nevolje. Čak je i Job, koji je bio smatran čovjekom „besprijerodnim i čestitim, koji se je bojao Boga,“ bio izložen nezamislivom gubitku i patnji.

I ja sam isto tako doživjela bol koja je toliko duboka — toliko velika — da se borim pronaći riječi da ju opišem. Ne dijelim ovu svoju priču očekujući sažaljenje ili suosjećanje nego u nadi da će utješiti druge koji vode borbe, i da ih ohrabrim da se oslone na Boga i pouzdaju se u Njegov plan kada dosegnu dno stijene. Podijelit ću s vama pitanja koja sam si postavljala, lekcije koje sam naučila, i stvari koje nikada neću zaboraviti.

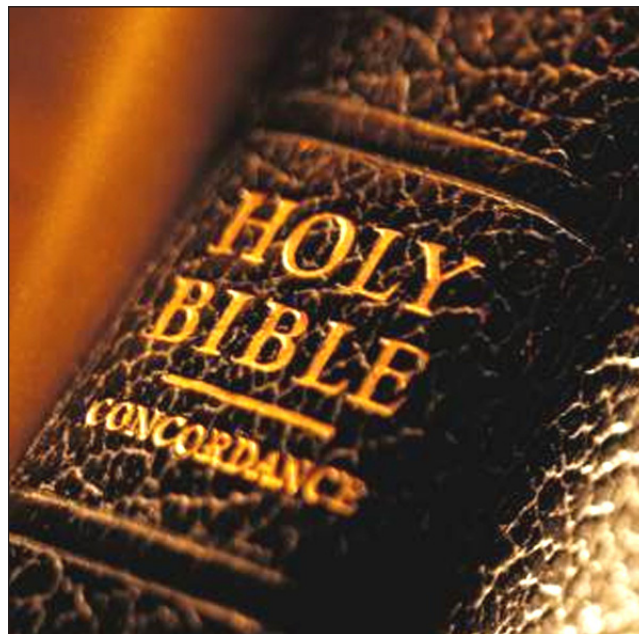
Veoma sam sretna što sam bila odgajana u obitelji koja je imala snažnu ljubav prema Bogu i prema Njegovom predivnom planu za cijeli svijet čovječanstva. Dok sam bila dijete, moja se je obitelj redovito sastajala za proučavanje Biblije svakog Nedjeljnog jutra i Petkom uvečer. Sjećam se kako sam se radovala sudjelovati u lekcijama Nedjeljne škole koje je predavala moja tetka i biti uključena u proučavanja Petkom uvečer, koja je obično vodio moj djeda. Naš se je razred uglavnom sastojao od članova obitelji, ali bi smo pozivali prijatelje ili susjede da prisustvuju kad im se za to ukaže prilika. Uvijek sam se osjećala ugodno postavljajući pitanja u našem razredu zato što „nijedno pitanje nije bilo glupo pitanje.“ Od nas bi se tražilo da čitamo tekstove iz Biblije i da sudjelujemo u dubinskim razgovorima kako bi smo poboljšali naše razumijevanje bilo koje teme koju smo proučavali. U našem se razredu djecu uvijek ohrabrialo na sudjelovanje, i moja radoznalost, ljubav, i zanimanje za Božji plan ostalo je mojim dominantnim interesom do današnjeg dana.

Po završetku sveučilišta, preselila sam se kući zbog posla, gdje sam i upoznala mog supruga. Premda je bio odgojen u drugoj vjeri, on je pohađao naša proučavanja Biblije i podržavao me u jačanju mog razumijevanja istine. Godine 2005 dobili smo našu prvu bebu, Chase,

naša druga beba bio je dječak, Cooper. Moj suprug vodi posao s velikom stokom i pšenicom, i ja radim punovremeno za Ministarstvo Poljoprivrede. Moji su dječaci uvijek bili uključeni u izvan nastavne aktivnosti kao što je košarka, plivanje i hokej, ali njihova je strast bila da na farmi istražuju i doživljavaju sve predivne stvari koje je nudio život na farmi. Naši su životi bili ispunjeni i mi smo bili blagoslovljeni preko svake mjere.

Promjena

U proljeće 2011 naši su životi zadobili neočekivan i drastičan udarac! Naš najstariji sin Chase, poginuo je u nesreći na farmi. Imao je 6 godina. Ne znam mogu li sročiti u riječima koliko je to iskustvo bilo izuzetno bolno za nas. Mogu se sjetiti obamrlosti koja je trajala mjesecima, osjećaja gnjeva, žaljenja, i žalosti koji su nas čini mi se osakatali za godine, i što utječe na naše živote čak do dana današnjeg. Ja ne razumijem kako svijet može nastaviti dalje kada se desi nešto tako devastirajuće! Djeca ne bi trebala umrijeti prije svojih roditelja! Stvari poput tih ne događaju se ljudima poput nas. Živjela sam u noćnoj mori. Boljelo me je. Bila sam povrijeđena. Plakala sam.

Mi imamo redovna proučavanja Biblije, Petkom i Nedjeljom

Zanimjela sam! Naš se je svijet srušio. Vrijeme kao da je bilo stalo i to je potrajalo dugo vremena. Kako da nastavimo u ovom svijetu bez našeg predivnog djeteta?

Žalost je zahvatila naše živote i ja nisam normalno funkcionirala dugo vremena. Nije bilo ničega što je moglo utješiti majku ožalošćenu za njenim djetetom. Čak i ako sam poznavala Božji plan, to mi nije pružalo trenutno olakšanje, zato što sam željela Chasea ovdje s nama! Željela sam da sam radije ja na njegovom mjestu. Srećom, bili smo okruženi s obitelji koja nas voli, zajednicom koja nam je pružala podršku, i Biblijskim razredom koji nas je jačao. Mi znamo da mi nikada nećemo moći preći preko Chaseove smrti, ali mi trebamo naći načine proći kroz to. U početku sam se borila s tim „zašto se to desilo? Zašto Chase?“ Premda još uvijek ne znam zašto baš Chase, ja znam da su sve naše kušnje i iskustva „Isfiltrirani od Oca“ i da su bila posebno osmišljena za svakoga od nas. Mi čitamo u Izaiji 55:8,9, „Jer misli vaše nisu moje misli i puti moji nisu vaši puti,“ riječ je Jahvina. „Visoko je iznad zemlje nebo, tako su puti moji iznad vaših putova, i misli moje iznad vaših misli.“

U „Dvorani Vjere“ iz Hebrejima 11 zabilježena su imena. Sve i jedno od tih imena koja su navedena predstavlja nekoga koga je Bog oblikovao koristeći teške kušnje da ispuni neku veliku ulogu u Njegovom planu. Sve i jedan od njih doživio je nezamislive kušnje, poput Josipa u jami, Danijela među lavovima, Pavla u zatvoru, Joba dok je sjedio u pepelu, i Mojsija u pustinji. Ali onaj koji je najviše propatio bio je Božji jedini sin. „On je bio prezren i odbačen od ljudi, čovjek boli i vičan patnji“ (Izaija 53:3). Čak je i sam Isus povikao na križu, „Bože moj, zašto si me napustio?“ Stoga ja znam da Bog koristi obične ljude da izvršavaju izvanredna djela, ali svi oni trebaju biti „pripremljeni“ za obavljanje posla.

Na svako pitanje koje sam imala o tome zašto nam se to dešava, izgledalo je da Biblija pruža neke uvide i odgovore. Svaki puta kada bi naš razred imao proučavanje neke konkretne teme, mi bi smo prolazili Biblijske retke koji bi zaista odgovarali meni i našoj situaciji i davali mi bolju perspektivu. Biblija je postala našim vodičem za preživljavanje za navigaciju u „novi“ normalan način života.

Stoga kada sam se pitala „Zašto ja? Zašto se loše stvari događaju dobrim ljudima?“, ovdje su neki reci koje sam razmotrila.

- Hebrejima 5:8. „Premda je Sin, iz onoga što prepati, naviknu slušati.“

- Hebrejima 2:10. „Dolikovalo je doista da Onaj radi kojega je sve i po kojemu je sve — kako bi mnoge sinove priveo k slavi — po patnjama (nada) do savršenstva doveđe Početnika njihova spasenja.“

- 1. Petrova 1:6,7. „Zbog toga se radujte, makar se

Chase Kraynick, 29. Ožujak, 2005 -- 2. Svibanj, 2011

sada možda trebalo malo i žalostiti zbog različitih kušnja: da prokušanost vaše vjere — dragocjenija od propadljivog zlata, koje se ipak u vatri kuša — stekne hvalu, slavu i čast o Objavljenju Isusa Krista.“

- 1. Petrova 4:1,2. „Dakle, budući da je Krist trpio u tijelu, i vi se oboružajte istim mišljenjem — jer tko trpi u tijelu okanio se grijeha — da vrijeme što vam u tijelu još preostaje proživite ne više po ljudskim požudama nego po Božjoj volji.“

- Jakov 1:2-4. „Pravom radošću smatrajte, braćo moja, kad upadnete u razne kušnje znajući da prokušanost vaše vjere rađa postojanošću. Ali neka postojanost bude na djelu savršena da budete savršeni i potpuni, bez ikakva nedostataka.“ (**strpljenje**)

- 2. Korinćanima 1:3,4. „Blagoslovljen Bog i Otac Gospodina našega Isusa Krista, Otac milosrđa i Bog svake utjehe! On nas tješi u svakoj našoj nevolji da bismo i mi sve koji su u nevolji mogli tješiti onom utjehom kojom nas same tješi Bog“ (tješiti druge).

- 2. Korinćanima 4:8-10. „U svemu pritisnuti, ali ne pritiješnjeni; dvoumeći, ali ne zdvajajući; progonjeni, ali ne napušteni; obarani, ali ne oboreni — uvijek umiranje Isusovo u tijelu pronosimo da se i život Isusov u tijelu našem očituje“ (svjedočenje drugima).

- 2. Korinćanima 12:7-10. „Zato uživam u slabostima, uvredama, poteškoćama, progonstvima, tjeskobama poradi Krista. Jer kad sam slab, onda sam jak“ (snaga u slabosti).

● Ivan 9:1-3. „Prolazeći ugleda čovjeka slijepa od rođenja. Zapitaše ga njegovi učenici: „Učitelju, tko li sagriješi, on ili njegovi roditelji te se slijep rodio? Odgovori Isus: „Niti sagriješi on niti njegovi roditelji, nego je to zato da se na njemu očituju djela Božja.“

Gledajući unatrag na naša iskustva, biblijski su nam reci dali potrebna načela kako se ponašati u trenucima najtežih kušnji. Bog nam je dao svoju Riječ da nas opremi (2. Timoteju 3:16,17), i sveti Duh da nas vodi i da nam otkriva istinu (Ivan 14:25-27). To su bile stvari koje su s našim gubitkom bile pojačane.

Veličanstvenija Perspektiva

Perspektiva je i urođena i naučena, temeljena na našoj genetici, životnim iskustvima, i vrijednostima. Međutim, postoji daljnji element perspektive, koji je izbor. Više nego samo gledajući svjetliju stranu, perspektiva je kako smo odlučili vidjeti stvari. Ja znam da mi ne možemo uvijek kontrolirati ono što nam se događa, ali možemo kontrolirati kako reagiramo na to. Mi izabiremo kako ćemo postupati kad smo suočeni s nedaćom — mi postajemo ili ogorčeniji ili postajemo bolji.

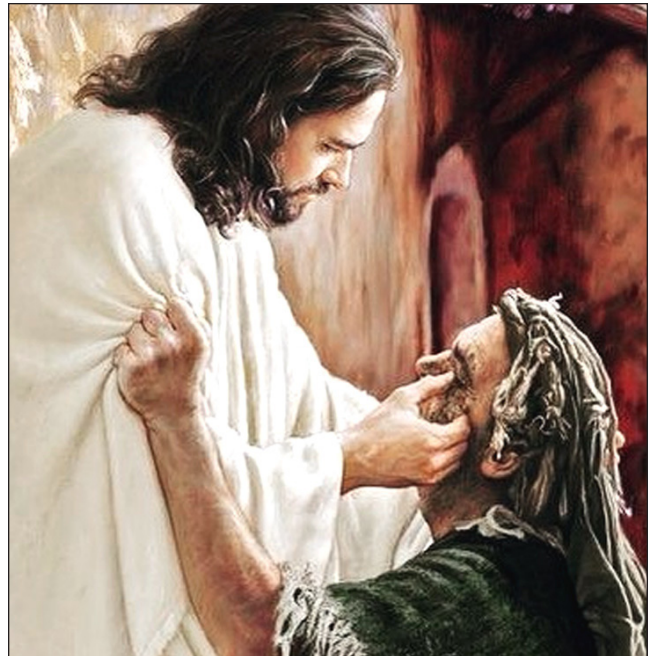
Sjećam se kako je savjetnik razgovarao s nama nakon nesreće i podijelio statistike raspada brakova nakon smrti djeteta. Statistike nam nisu išle u korist, ali u tom trenutku Ja sam odlučila da naš brak ne padne u tu brojku. Znala sam da nas to iskustvo može ili razdvojiti ili nas učiniti jačima. Mi smo napravili izbor da nas to učini jačima. „Nije vas zahvatila druga kušnja osim ljudske. Ta vjeran je Bog: neće pustiti da budete kušani preko svojih sila, nego će s kušnjom dati i ishod da možete izdržati“ (1. Korinćanima 10:13).

Vjeruj Gospodinu

Shvatila sam da nisam ja za kormilom mog života, nego Bog. Trebam mu vjerovati čak i ako ne razumijem neke stvari. Kušnje predstavljaju prilike da pokažemo vjeru da je Gospodin za kormilom, i da čini da sve radi za naše dobro. Gledajući unatrag, znam da je Bog upotrijebio to osobito razdoblje poteškoće i nesigurnosti da me još više približi k sebi. Kroz to sam iskustvo još više naučila o Bogu i o sebi nego u možda bilo koje drugo vrijeme mog života.

Te kušnje mogu biti osmišljene da nas ispituju, da nas pročiste, da prodube naše karaktere na način na koji mi to ne bi smo mogli drugačije. Te kušnje su možda bile osmišljene da nas pripreme za buduće djelo koje je van našeg shvaćanja. Koji god bio Njegov razlog za dopuštanje toga, Ja ću Mu nastaviti vjerovati i moliti se da se bude Njegova volja a ne da se moje okolnosti promjene.

● Izreke 3:5,6. „Uzdaj se u Jahvu svim srcem i ne oslanjaj se na vlastiti razbor. Misli na nj na svim svojim

Isus i slijepac

putovima i on će ispraviti tvoje staze.“

● Psalam 18:2. „Jahve, hridino moja, utvrdo moja spase moj; Bože moj, pećino moja kojoj se utječem, štite moj, snago spasenja moga, tvrđavo moja!“

Moli se da bude Njegova Volja, a ne Naša

Mi ponekada ne znamo što je najbolje za nas. Ono što mi mislimo da trebamo nije ono što bi trebali. Jedino Bog može znati koje su okolnosti potrebne kako bi nas pripremio za ono što je pred nama. Zato se trebamo moliti da se vrši Njegova volja, a ne naša. Kada naidu trenutci ili dani koji mi se čine nepodnošljivima, molim se Bogu da me opskrbi sa snagom i vodstvom, i da me koristi na koju god način On smatra prikladnim. „Ne budite zabrinuti ni za što, nego u svemu — molitvom i prošnjom, sa zahvaljivanjem — očitujte svoje molbe Bogu“ (Filiplijanima 4:6).

Budi Ponizan

Smatrala sam da se stvari „poput takvih“ ne događaju ljudima „poput nas“ i da puno stvari uzimamo zdravo za gotovo. Osjećala sam se snažnom i punom samopouzdanja misleći da gospodarim situacijom. Jesam li bila u krivu? Neobično je, kako nam se život, u jednom trenutku, može promijeniti i kako možeš pasti na koljena.

Krug Tuge kreće se od Gnjeva, Poricanja, Žaljenja i Žalosti. Ponekada ide kroz taj krug više puta u jednom danu. Tada zaista razumijem da nisam ja za kormilom mojih okolnosti, nego Bog. Ovo me je iskustvo naučilo poniznosti kako to ne bi ništa drugo. C.S. Lewis je rekao da „prava poniznost nije misliti manje o sebi, nego manje

razmišljati o sebi.“ Te ponižavajuće, suzne, i neizvjesne okolnosti produbljuju naše pouzdanje u Gospodina i pomažu nam shvatiti moć Božje milosti.

● Psalam 59:16. „A ja ću opjevati silu tvoju i klicat ću jutrom milosrđu tvome, jer mi ti postade utočište i sklonište u dan nevolje.“

● Luka 14:11. „Jer — svaki koji se uzvisuje, bit će ponižen, a koji se ponizuje, bit će uzvišen.“

● 1. Petrova 5:6,7. „Ponizite se dakle pod snažnom rukom Božjom da vas uzvisi u pravo vrijeme. Svu svoju brigu povjerite njemu jer on se brine za vas.“

Snaga Našeg Biblijskog Razreda — Dijelimo naša Bременa

Baš kao što smo se naučili pouzdati u Gospodina, kušnje nas guraju da se oslanjamo na druge, bilo u našem razredu ili u našoj zajednici. Mi imamo najljepši Biblijski razred. Ja to kažem sa zahvalnošću. Naš je razred mali, sastaje se po kućama, i ima veoma interaktivna proučavanja.

Nakon nesreće, cijeli naš razred je tugovao. Mi nismo izgubili samo sina, nego smo izgubili i praunuka, unuka, nećaka i rođaka. Žalovali smo zajedno, slušali smo jedni druge, dijelili smo sjećanja, i pomagali smo jedni drugima nositi bременa. Koliko god bilo ponižavajuće, ako dijelimo našu tugu, mi razvijamo elastičnost koja vodi do veza, pouzdanja, i dubljih odnosa.

● 1. Korinćanima 12:26. „I ako trpi jedan ud, trpe zajedno svi udovi; ako li se slavi jedan ud, raduju se zajedno svi udovi.“

● Galaćanima 6:2. „Nosite jedni bременa drugih.“

Empatija/Samilost

Naše vlastite kušnje i nedaće pomogle su nam razviti empatiju prema drugima. Doživjevši ovu razarajuću bol, postala sam veoma svjesna kako većina ljudi skriva njihovu tugu. Mi se nasilu smijemo, izostavljamo detalje, i mi čak uvjeravamo druge da smo dobro. Razvila sam posebnu ljubav prema onima koji se prave da su hrabri i koji su u stanju držati druge predugo na distanci. Svako zlo za nešto dobro jeste ono što Bog može koristiti kroz naša iskustva da dosegne druge sa samilošću i utjehom.

● Efežanima 4:32. „Naprotiv! Budite jedni drugima dobrotivi, milosrdni; praštajte jedni drugima kao što i Bog u Kristu nama oprost.“

● Kološanima 3:12. „Zaodjenite se dakle — kao izabranici Božji, sveti i ljubljeni — u milosrdno srce, dobrotivost, poniznost, blagost, strpljivost.“

Prebroj Svoje Blagoslove

Imaj stav zahvalnosti! Što više ljudi susrećem, odnosa sagradim, i dobijem iskustava, moja svjesnost Božjih

Moli se da se izvrši Njegova volja

bogatih i obilnih blagoslova produbljuje se. Znam da imam toliko toga za što trebam biti zahvalna, uključujući predivnu obitelj i razred, i spoznaju Božjeg plana. Moja ljubav i odavanje časti našem Nebeskom Ocu nisu ovisni o mojim zemaljskim kušnjama. Ja znam da ću ponovno vidjeti Chasea, i da su moje okolnosti privremene. Stalno se molim da imam duh zahvalnosti, da budem pozitivan primjer svim obiteljima, i da Bog ojača našu vjeru.

● 2. Korinćanima 2:14. „Ali hvala Bogu koji nas u Kristu uvijek proslavlja te širi po nama na svakome mjestu miris svoga spoznanja.“

● 1. Solunjanima 5:18. „U svemu zahvaljujte! Jer to je za vas volja Božja u Kristu Isusu.“

Ostani Usredotočen

Tvoje misli će ići kamo god im ti to dopustiš, stoga izaberi ispuniti um sa ispravnim mislima. Vježbaj biti usredotočen na pozitivno i dobro, ne zato što si naivan s obzirom na stvarnost, nego zato što te to drži usredotočenim na tu buduću nadu za cijeli svijet.

● 1. Solunjanima 4:13. „Nećemo da budete u neznanju, braćo, o onima koji su usnuli, da ne tugujete kao drugi koji nemaju nade.“

● Filipljanima 4:8. „Uostalom, braćo, što je god istinito, što god časno, što god pravedno, što god čisto, što god ljubazno, što god hvalevrijedno; je li što krepost, je li što pohvala — to nek vam je na srcu!“

Budi Strpljiv

Bog je održao sve i jedno obećanje koje je ikada dao, stoga zašto to i sada ne bi učinio? Sve što je On obećao ostvarit će se, stoga je sada red na meni da čekam na Njega, i te će se stvari dogoditi u od Njega određeno vrijeme.

● Rimljanima 12:12. „U nadi budite radosni, u nevolji strpljivi, u molitvi postojani!“

● Psalam 27:14. „Čekaj Gospoda, budi utješeni i hrabra srca: čekaj Gospoda!“

Budi Svjetlo Drugima. Šalji Dalje

Godine 2011, Chaseova Osnovna Škola uzela si je u zadatak širenje ideje unutar zajednice da je potrebna samo jedna osoba da promijeni stvari. Oni su poučavali svoje učenike ideji „Šalji Dalje“ i svakom su učeniku dali karticu Šalji Dalje, i tražili od njih da razmisle o načinima kako da ih koriste. Da učine nekakav rijedak čin dobrote, spremnost dati svoje vrijeme, snagu, ili talent bez da očekuješ išta zauzvrat.

Chase je imao samo 6 godina kada je došao kući sa svojom kartom i stalno razmišljajući o načinima kako promijeniti stvari. Bilo da je to uklanjanje snijega zimi sa susjedove staze iz garaže ili otvaranje vrata drugima, Chaseovo srce bilo je toliko puno ljubavi i dobrote koju je želio podijeliti. Pouka koju je naša obitelj naučila iz Chaseovog zadatka je da bez obzira na to koliko mi bili mladi ili stari, svi mi imamo nešto za dati. Kada je umro, predali smo te kartice svim ljudima koji su bili na njegovom pogrebu, i još uvijek to radimo i danas, kao podsjetnik na to tko je Chase zaista bio — pun ljubavi mali dječak koji je imao toliko za ponuditi.

Svaki put kada šaljem dalje, ne razmišljam samo o našem malom dječaku, nego je to prilika razvedriti nečiji dan i pustiti naše svjetlo da svijetli. „Ti rasvjetljuješ svje-

Budi strpljiv

Karta „Šalji Dalje,“ Chase Kraynick

tionik moj, Gospode; Bože moj, prosvijetli tamu moju“ (Psalam 18:28).

Nikada Nećemo Zaboraviti

Ono što mi je najdragocjenije je imati nadu. Znam da su naše okolnosti privremene i da nas sve očekuje obećano kraljevstvo. Ja znam da će jednog dana naš Nebeski Otac „otri im svaku suzu s očiju te smrti više neće biti, ni tuge, ni jauka, ni boli više neće biti jer — prijašnje uminu“ (Otkrivenje 21:4). Ja također znam da „Neka mi nestane tijela i srca, ostaje ipak Bog još branik srca mojega, baština moja do vijeka!“ (Psalam 73:26).

Mi nikada nećemo zaboraviti Chasea i predivan život kojeg smo imali s njim. Ja sam zahvalna za sve čemu nas je naučio dok je bio na zemlji i čak i nakon što nas je napustio. Bez njega, mi ne bismo bili ono što smo postali. To je iskustvo ojačalo naš brak, učinilo me je boljom majkom, sestrom, kćerkom, i prijateljem — i zbog toga sam veoma zahvalna.

Godine 2014, naša je obitelj dobila drugu bebu, dečka, po imenu Coy. Coy je obnovio našu snagu i donio još više radosti i smijeha u naše živote. Zaista, „Bog nam je utočište i zaštita pomoćnik u nevoljama, koji se brzo nalazi. Zato neka nas ne hvata strah, i da bi se zemlja potresla, i da bi se prevalile gore u srce mora“ (Psalam 46:1,2). Slava neka je Bogu! Neka me nastavi koristiti kao i moju obitelj za svjedočanstvo drugima.

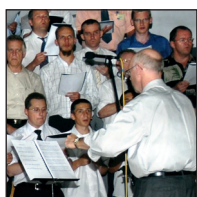
Mi imamo redovna proučavanja Biblije, Petkom i Nedjeljom.

— Rachel Kraynick

Dovoljna ti je Moja Milost

„I da se zbog uzvišenosti objava ne bih uzoholio, dan mi je trn u tijelu, anđeo Sotonin, da me udara da se ne uzoholim. Za to sam triput molio Gospodina, da odstupi od mene. A on mi reče: “Dosta ti je moja milost jer snaga se u slabosti usavršuje.” Najradije ću se dakle još više hvaliti svojim slabostima da se nastani u meni snaga Kristova. Zato uživam u slabostima, uvredama, poteškoćama, progonstvima, tješkobama poradi Krista. Jer kad sam slab, onda sam jak“ (2. Korinćanima 12:7-10 JB).

Članak koji slijedi je osobno svjedočanstvo koje je napisala mlada sestra koja je pretrpjela značajan broj kroničnih fizičkih problema u životu. Ovaj se članak pojavljuje kao osobno svjedočanstvo uređeno za objavljivanje.

Kada sam imala 10 godina, zbog teške ozljede na mojoj nozi morala sam imati više operacija. U tim godinama, nisam gledala na Gospodina kao na moje utočište. Trideset godina kasnije zbog boli koja je ograničila moju sposobnost hodanja morala sam imati još jednu operaciju. Komplikacije i dalje zahtijevaju stalno liječenje. Osim toga, tri operacije na leđima zbog anomalije koju sam imala od rođenja – prva kad sam imala 18 godina – rezultirale su sa životom ponavljajućih problema i stalnim upravljanjem sa boli u mojoj odrasloj dobi. Dok sam radila u New Yorku, ozbiljna panika zbog moždanog virusa preusmjerila je tijek moje karijere. Iako to nisam mogla shvaćati neko vrijeme, kroz ta sam iskustva, počela cijeniti ono što je Gospodin mislio kada je rekao „dosta ti je moja milost.“

Premda mi ne znamo zasigurno koji je bio izvor Pavlovog tjelesnog hendikepa, bilo je to poprilično breme za njega. Kada je Gospodin odbio njegov zahtjev unatoč poteškoći, Pavao je znao da može nastaviti zato što će mu Bog dati snage. Bog ne uklanja uvijek problem, ali nam uvijek pomaže pronaći načina da se nosimo s njim. Iz nekog razloga, često nama nepoznatog, mi trebamo iskustvo koje će nam pomoći na uskom putu i da unapredi razvoj našeg karaktera. Da bi smo razumjeli čovječanstvo i mogli raditi s njima, mi moramo iskusiti sve što i oni – i fizički i mentalno.

U Svetom Pismu postoje mnogi primjeri onih koji su se nosili sa izazovnim iskustvima. Njihova poteškoća nije uvijek bila uklonjena, ali im je Bog dao sposobnost i snagu da se nose s tom kušnjom. Čak i u svijetu postoje plemeniti primjeri ljudi koji su prošli kroz izazove i poteškoće koje mi ne možemo ni zamisliti. Oni su pokazali milost kroz taj izazov i mi učimo od njih puno toga.

Josip

U 1. Mojsijevoj 39 poglavlje opisuju se Josipove okolnosti. On je najprije umaknuo smrti ali su ga njegova braća prodala u ropstvo. Nakon podizanja na važnu poziciju u Potifarovom kućanstvu, Josip je bio nepravedno optužen od Potifarove žene za pokušaj silovanja. Kao rezultat, Josip je završio u zatvoru. Premda se je Josip mogao osjećati napuštenim od Boga, on je umjesto toga imao vjeru u Božju dobrotu i u konačnici je bio zadužen za druge zatvorenike. Josip je izdržao strašne uvjete, ali nikada nije izgubio vjeru u Boga.

Josip je primjer u tim trajnim za vjeru potresajućim kušnjama i poteškoćama. Poput njega, mi se moramo naučiti oslanjati na Gospodina i pouzdati se u Njega čak i u vrlo teškim vremenima. Vjernost mora biti iskušana, ispitana, i dokazati se da raste. Kao novim stvorenjima, budemo li se pouzdali u Gospodina i izdržali poput Josipa, obećan nam je besmrtni život: „Ne boj se onoga što ti je trpjeti!... Budi vjeran do smrti i dat ću ti vijenac života“ (Otkrivenje 2:10 JB).

Josip u Zatvoru

Samson

Suci poglavlja 14 – 16 pričaju nam o Samsonu, koji je sudio Izraelu oko 20 godina. Kao znak njegove lojalnosti Bogu, Samson je držao Nazirejski zavjet i Bog ga je obdario sa nadnaravnom snagom. Zaveden svojim moralnim slabostima, on je postao plijenom Filistejcima kroz zavodnicu Delilu. Ona se je bila dogovorila sa Filistejcima da im preda Samsona nakon što mu odreže kosu da bi mu iscrpila snagu. Filistejci su mu tada iskopali oči.

Dok je bio zatvorenik, Samson se je trebao potpuno oslanjati na Gospodina da prođe kroz to i dok je strpljivo ustrajao, on mu je vratio natrag njegovu snagu. On je na kraju, žrtvovao svoj oštećeni život da spasi svoj narod. Svezan lancima između dva stupa, on se je molio Gospodinu za snagu kako bi srušio hram u kojemu je bilo gotovo 3000 Filistejaca. Samsonovo shvaćanje da je njegova snaga bila u Gospodinovim rukama na koncu ga je vodilo do toga da ostvari svoj zadatak kao izbavitelj Izraela. Nećemo li i mi tražiti Gospodina da upotrijebi što god mi imamo u službi, bez obzira što nam bilo oduzeto ili kroz što mi prolazili?

Hellen Keller

Hellen Keller je imala 19 mjeseci kada je bila zaražena sa infekcijom mozga, što ju je ostavilo gluhom i slijepom. Budući da je jedva naučila govoriti, također je bila bez glasa. Ona je izumila svoje vlastite znakove kako bi je se razumjelo. To je bila veoma složena invalidnost koju bez pomoći ne bi bilo moguće prevladati.

Ann Sullivan, i sama slabovidna osoba, postala je Kellerin učitelj i bila je uz Keller 49 godina ne samo njen učitelj, nego također i njena guvernanta i doživotna drugarica. Ta je veza bila prikazana u filmu, Čudotvorac.

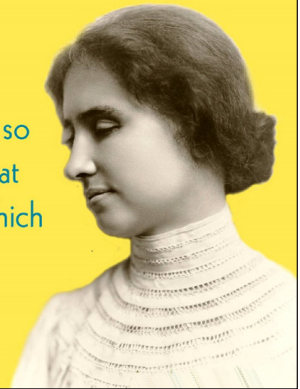
Kada su se prvi puta sreli, Sullivan je našla Helen kako se loše ponaša. Ona je odmah počela učiniti Hellen znakovnom jeziku da ga izgovara s Helleninom rukom. Unatoč Helleninom nedostatku razumijevanja, Sullivan je bila neumorna u svojim nastojanjima. Sve se je promijenilo onoga dana kad je Hellen razumjela riječ za hladu vodu koja je išla po njenoj ruci. Bio je to trenutak kada je ona to shvatila, i zatim željela učiti riječi za sve drugo.

To je slično našim životima. Mi imamo učitelje koji nas poučavaju Riječi, međutim sve dok ne uvidimo potrebu da razumijemo, mi nećemo napredovati. Tek tada možemo preuzeti osobnu odgovornost i tražiti pomoć od Boga da pobijedimo naše teškoće.

Hellen Keller nikada nije dozvolila svojoj invalidnosti da ju uspori. Ona je naučila brajicu i čitati znakovni jezik dodirivanjem ruku. Ona je pohađala Perkinsonovu Školu za Slijepe i škole za gluhe. Ona je postala prvom gluhoslijepom osobom koja je stekla Diplomu Prvostupnika na

When one door of happiness closes, another opens; but often we look so long at the closed door that we do not see the one which has been opened for us.

Helen Keller

Kada se jedna vrata sreće zatvore, druga se otvore; ali prečesto jako dugo gledamo u zatvorena vrata da ne vidimo ona koja su nam se otvorila. Helen Keller

Sveučilištu Radcliffe. Ona ne samo da je naučila govoriti nego je postala i plodnim javnim govornikom. Uz milost i odlučnost, Helen Keller je kroz osobnu pomoć Anne Sullivan postala sjajno svjetlo. Njen je primjer uistinu jedan od velike ustrajnosti u nevolji!

Nelson Mandela

Nelson Mandela bio je crni revolucionar aparthejda koji je postao Južno Afričkim predsjednikom nakon što je proveo 27 godina u zatvoru. Premda je umro kao miroljubiv čovjek, Mandela nije započeo na takav način. Dok je bio u zatvoru promijenio je svoje gledanje na svijet.

Mandela je bio radikal koji je vjerovao da aparthejd jedino može biti pobijeden radikalnim sredstvima. On je izučavao Karla Marxa i širile su se glasine da se je on bio pridružio komunističkoj partiji. Na poslijetku je bi uhićen i optužen za veliku izdaju, ali ne i osuđen. On je tada zajedno s drugima utemeljio vojnu grupu i pokušao podmetnuti bombe na vojna postrojenja, elektrane, telefonske linije, i druga mjesta gdje bi bilo manje šanse za nasilni sukob. Mandela je ponovno bio uhićen i osuđen, za krivnju pokušaja svrgavanja vlade. Bio je osuđen na 27 godina zatvora.

Tijekom tih 27 godina, Mandela je doživio potpunu promjenu srca. On se je obratio od nasilja i mržnje k miru i ljubavi prema svojim neprijateljima. Bijeli stražari postali su suosjećajni. Nakon puštanja na slobodu, Mandela je bio izabran za predsjednika Južno Afričke Republike. On je pozvao jednog od svojih bivših stražara na svoju inauguraciju.

Mandela je napisao u svojoj autobiografiji da „ljudi moraju naučiti da mrze. Ako mogu naučiti da mrze, oni mogu biti poučeni da ljube zato što ljubav dolazi prirodno.“ On je rekao da mržnja zahtijeva neprirodan napor. Njegova nas promjena srca podsjeća da je Pavao također imao promjenu srca prema Kršćanima kojima se protivio. On je tada razvio duboku ljubav za Kristovu stvar.

Nelson Mandela

Moja Osobna Primjena Pavlovih Riječi

Kao što je već ranije navedeno, sa 18 sam pretrpjela ozbiljnu ozljedu leđa povezano sa neotkrivenom urođenom anomalijom. Taj je problem bio rješiv jedino operacijom. U to sam vrijeme bila u školi i mogla sam se jedino obratiti Gospodinu za snagu da izdržim. Provela samo puno vremena u molitvi tražeći pomoć da prođem tu školsku godinu sve dok se ne vratim kući za operaciju. Mislim da prije tog problema nisam bila strpljiva osoba, međutim tijekom iskustva, naučila sam se strpljivoj ustrajnosti sve dok nisam mogla dobiti olakšanje od boli. Baš kao što je iskustvo Nelsona Mandele promijenilo njegov životni pogled, i ja sam otišla s jednog kraja spektra na drugi.

Tijekom sljedećih 17 godina, trebala sam još dvije ortopedske operacije. Samo je Gospodin znao za moju bol. Bila sam aktivna kao atletičar cijeli moj život, ali sada sam bila spala na samo jedan dan bez boli. Baš kao što je Samson bio sam kada je bio oslijepljen, ja sam mogla staviti svoje pouzdanje u Gospodina da mi pomogne kroz poteškoće tih opetovanih problema.

Tijekom tog dijela mog života, živjela sam u New York Cityu, radi stažiranja i pohađanja postdiplomske studije. Godine 2000, doživjela sam neke veoma neobične simptome koji su se pokazali neurološkima. Nisam mogla svirati klavir zato što sam vidjela četiri seta bilješki. Dok sam bila na vjenčanju prijatelja koji su Istraživači Biblije, spoticala sam se unaokolo i nisam mogla vidjeti pravo. Na koncu je magnetska rezonanca otkrila povrede na mom mozgu. Nepotrebno je reći, ali bila sam užasnuta, i molila sam se Gospodinu za pomoć. Neurolog u New Yorku je na koncu dijagnosticirao moj problem kao virus koji pogađa Središnji Živčani Sustav. Utvrdila sam da ne mogu obavljati višestruke stimulacije, i na kraju sam morala napustiti svoj posao i moji su se roditelji morali brinuti o meni nekih šest mjeseci. Naravno virus je na koncu otišao i meni su se vratile moje sposobnosti. Tijekom tog vremena, stalno sam se molila Gospodinu da mi da ono što trebam da mogu proći kroz to, i u svakoj je

prilici, On rekao, „moja ti je milost dovoljna.“

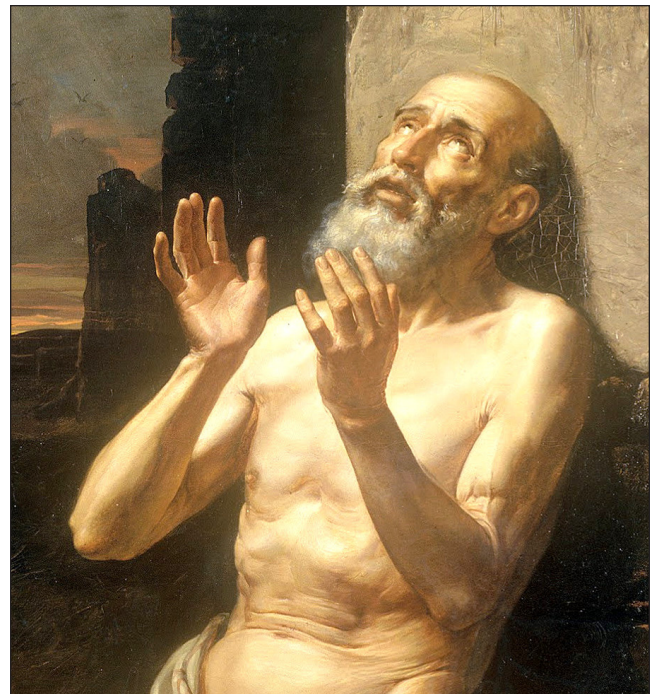
Moja su leđa ostala stalni problem, i sa vremena na vrijeme to ozbiljno ograničava moju aktivnost. Sa stalnom se boli upravlja kroz terapiju lijekovima i medicinskim implantatima.

Kroz sva ta iskustva, shvatila sam da ne mogu ništa učiniti sama. Poput Josipa u zatvoru, naučila sam da moramo strpljivo ustrajati u našim kušnjama i biti zahvalni za Gospodinovu snagu svaki dan. Naposljetku, i Josip i Samson oslonili su se na Boga za milost da ustraju. Nelson Mandela je uvidio ispraznost ogorčenja. Helen Keller se borila sa nedaćom kroz odlučnost i predanje, i kroz pomoć drugih.

Pouka o strpljivoj ustrajnosti je dragocjena. Ja ne kažem, „Bože, pa zar nisam dovoljno propatila?“ Naučila sam da nam Bog daje jedinstvena i posebna iskustva da nas pouči neophodnim lekcijama. Ona nam pomažu reći da je Božja milost dovoljna.

Ona nam pomažu pokazati našu lojalnost Bogu. Poput Joba, ja želim reći „iako me ubije, ipak ću se nadati u Njega“ (Job 13:15). Oslanjanje na Gospodina mi je pomoglo ustrajati. Nadam se, da će se to nastaviti ne samo kroz jednu, dvije, ili tri kušnje, nego čak i do trena smrti. Što god Gospodinova providnost dopušta, ja znam da će mi to pomoći oblikovati moj karakter i onaj od sve moje braće koja su dio nevjeste Kristove. Hebrejima 10:36 kaže „Postojanosti vam uistinu treba da biste vršeci volju Božju zadobili obećano.“

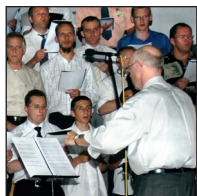
— Rachel Griehs

Job je ostao vjeran iako je patio

Blažena Veza Ta Koja Spaja Nas

„Tad svi briznuše u velik plač, obisnuše Pavlu oko vrata i stadoše ga cjelivati, razalošćeni na-
dasve riječju koju im reče: da više neće vidjeti lica njegova“ (Djela 20:37,38).

Naslov je predivan izraz Kršćanskog zajedništva. Kaže da smo blagoslovljeni jer imamo vezu ljubavi i prijateljstva. Ali što je pravo Kršćansko zajedništvo? Kako mi kao Kristovi sljedbenici znamo da doživljavamo tu

vezu koja nas zajedno spaja?

Naše zajedništvo ima mnogo veze s tim da li mi postajemo mudri ili bezumni, pravedni ili zli. „Ne prevarite se u tome: loše družbe pokvare dobre običaje“ (1. Korinćanima 15:33 Dretar). Bog zna koliko i kakvu vrstu zajedništva s drugom braćom mi trebamo. On kaže svojoj vjernoj djeci „I pazimo jedni na druge da se potičemo na ljubav i dobra djela te ne propuštamo svojih sastanaka, kako je u nekih običaj, nego se hrabrimo, to više što više vidite da se bliži Dan“ (Hebrejima 10:24,25) Kada razmatramo te riječi, dano je ohrabrenje da se pokaže ljubav, da se čini dobro, i da se zajedno sastaje.

Kroz duhovno jedinstvo dolazi duhovna sigurnost. Danas, zbog suvremene tehnologije, mi imamo sredstva da se zajedno sastajemo do stupnja u kojem se ne možemo fizički sastajati. Ovo suvremeno doba učinilo je mogućim da se sastajemo preko Skypea, Facebooka ili na druge načine; također je učinilo mogućim da zavaramo sami sebe u razmišljanje kako je u redu ne sastajati se fizički. Kada se sastajemo fizički, mi imamo simbiotski odnos s našom braćom. Mi dobivamo obostranu korist jedni od drugih i u stvarnosti stvaramo istinitu ovisnost kada vidimo jedni druge. Jedinstvo nije cilj, nego nusproizvod.

Kada se zajedno sastajemo mi se još više približavamo Gospodinu. Neki sugeriraju da smo najbliži Gospodinu ovdje na zemlji kada se zajedno okupljamo s našom braćom. Kada se fizički zajedno sastajemo, moguće je ohrabriti, pokazati ljubav, i činiti dobro braći. Kada se sastajemo fizički, mi žrtvujemo udobnost našeg doma, naš vrijeme, i neudobnosti putovanja. „Zaklinjem vas, braćo, milosrdem Božjim: prikažite svoja tijela za žrtvu živu, svetu, Bogu milu — kao svoje duhovno bogoslužje“ (Rimljanima 12:1). Međutim, za one kojima je komplicirano sastajati se zajedno zbog narušenog zdravlja, udaljenosti, ili drugih neizbježivih okolnosti, korištenje tehnologije je predivan način da sudjeluju u duhovnim okupljanjima, i sasvim je prikladno.

Zajedništvo Neophodno

Zajedništvo je ključ koji je sastavni dio veze koja nas zajednički povezuje. Također je neophodno za naš duhovni rast. Svaki puta kada se okupljamo s našom braćom i pričamo o Božjim planovima i namjerama, to nas stimulira da želimo razumjeti više o našem Bogu punom ljubavi i da činimo više. „Druži se s mudrima, i postat ćeš mudar, a tko se drži bezumnika, postaje opak“ (Izreke 13:20).

„Gle, kako je lijepo i kako je ugodno, kad braća u miru stanuju zajedno“ (Psalam 133:1 Šarić). Sklad je veoma poželjan među Kršćanima. Međutim što je pravi sklad? U muzici, sklad podrazumijeva proces istovremenih učestalih frekvencija, visine glasa (tonovi, note) ili akorda, i njihove izvedbe i načela povezanosti. Naziv sklad

Generalna konferencija 2016

nije korišten u Svetom Pismu, ali je izveden iz Grčke riječi harmonia, koja znači „spoj, dogovor, sloga“ od glagola harmazo „uskладiti zajedno, udružiti.“ Kako prikladna primjena na želju Kršćana da dođu zajedno i naprave prekrasnu muziku istine!

Harmonija je podešavanje između četiri ljudske aktivnosti: ono što kažeš, što misliš, ono što osjećaš i ono što činiš. Kada postoji sklad između tvojih misli, osjećaja, postupaka i riječi, ti doživljavaš, unutarnji, i izvanjski, osjećaj mira. Sjetite se kako se je Apostol Pavao suprotstavio Petru: „A kad Kefa stiže u Antiohiju, u lice mu se usprotivih jer je zavrijedio osudu“ (Galaćanima 2:11). Međutim, nikada nije postojala pukotina u njihovom odnosu. Iz zapisa obojice Apostola, jasno je da su bili u potpunom suglasju. Obojica govore o svecima kao o duhovnom domu ili

hramu. Zapazite Petrove riječi – „pa se kao živo kamenje ugrađujte u duhovni Dom za sveto svećenstvo da prinosite žrtve duhovne, ugodne Bogu po Isusu Kristu“ (1. Petrova 2:5). Zapazite sklad Pavlove izjave: „nazidani na temelju apostola i proroka, a zaglavni je kamen sam Krist Isus. U njemu je sva građevina povezana i raste u hram svet u Gospodinu. U njemu ste i vi ugrađeni u prebivalište Božje u Duhu“ (Efežanima 2:20-22).

Temelj za Zajedništvo

Da bi zajedništvo bilo izgrađujuće potrebno je da postoji nekoliko temeljnih elemenata. Kao prvo, oni koji se zajedno sastaju, iako bi mogli imati razlike, trebaju imati zajednička temeljna vjerovanja. „Bijahu postojani u nauku apostolskom, u zajedništvu, lomljenju kruha i molitvama“ (Djela 2:42 JB). Budući je ono što se kao prvo uzima u obzir za zajedništvo, imati zajednička vjerovanja, ali je općinstvo svetih u harmoniji ono što je opisano u Psalmu 133:1, „Gle, kako je lijepo i kako je ugodno, kad braća u miru stanuju zajedno!“ Zapazite zajedništvo je lijepo i ugodno. U svijetu, postoje stvari koje su dobre ali nisu ugodne, i druge koje su ugodne ali nisu dobre.

Isusovim je sljedbenicima bila dana nova zapovijed, uzvišenija od one dane Izraelu pod Savezom Zakona. Nova zapovijed dolazi od naše glave, i primjenjuje se na crkvu Evandeoskog Doba. Ta nova zapovijed je da „ljubite jedni druge kao što sam ja vas ljubio“ (Ivan 15:12). Apostol Petar kaže da mi ljubimo jedni druge kada se volimo duboko iz srca. „Pošto ste poslušom istini očistili

Zajedništvo na Dan Pedesetnice

duše svoje za nehinjeno bratoljublje, od srca žarko ljubite jedni druge“ (1. Petrova 1:22). Petrov savjet upotrebljava Grčku riječ agape, najuzvišeniji oblik ljubavi. To je slično nesebičnosti, nesebičnoj brizi za dobrobit drugih. Međutim, Kršćanska je ljubav drugačija, jer ona ide dublje. Dok je nesebičnost za sadašnjost, agape ima vječne blagoslove za druge.

Kada razmatramo pitanje, „Da li mi zaista ljubimo braću?“, jedino iskrena ocjena sebe može dobiti istiniti odgovor. Ljubiti braću je toliko važno, da apostol Ivan kaže, „Mi znamo da smo iz smrti prešli u život jer ljubimo braću (naše sukršćane); tko ne ljubi, ostaje u (duhovnoj) smrti“ (1. Ivanova 3:14). Brat Russell je komentirao u vezi ovog retka: „Načelo da „savršena ljubav istjeruje strah“ trebalo bi djelovati između muža i žene, između roditelja i djece. Žena koja se boji svog muža ne može biti jednako sretna kao što bi bila ako bi postojala savršena ljubav, i isto tako i djeca koja su u strahu od jednog ili oba roditelja ne može ih voljeti sa istinitom sinovskom naklonošću. Svatko bi se trebao bojati toga da ne povrijedi ili uvrijedi drugoga i težiti imati tu savršenu ljubav za koju Bog želi da ju imaju sva njegova inteligentna stvorenja (Što je Pastor Russeell rekao, stranica 450).

Kako rastemo u istini, mi još jasnije vidimo svoje greške, i zapažamo da i naša braća isto imaju greške. Mi, u našim palim prirodama, vjerojatno pokazujemo veću sposobnost vidjeti slabosti u drugim vjernicima nego što vidimo njihove dobre strane. To je kao da koristimo povećalo kada gledamo u slabosti a teleskop kada tražimo dobre strane.

Prema tome, ako ne razvijemo duboku (agape) ljubav, mi ćemo nesumnjivo pronalaziti mane u drugima.

Kada mi pjevamo „blažena veza ta što spaja srca naša u Kršćanskoj ljubavi; zajedništvu umova sličnih onima gore,“ mi pripisujemo na sebe ljubav Oca i njegovog Sina, našeg Gospodina Krista Isusa. Mi cijenimo Božje milosrđe, Njegov sveti Duh, čistu istinu, i mi zajedno imam o zadatak proširiti ljubav na ljudsku obitelj blagoslivljajući sve narode na zemlji. „Jer će ljubav pokriti mnoštvo grijeha“ (1. Petrova 4:8).

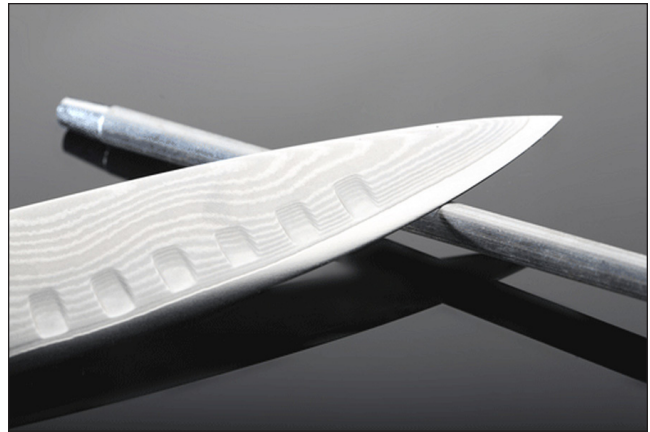
Jedinstvo, Mir i Mišljenje

Je li jedinstvo isto što i čuvanje mira? Da li mi vjerujemo da smo u jedinstvu kada se slažemo s listom vjerovanja i ponašanja koje se smatra „sigurnima“ od svakoga unutar grupe? Budući da mi imamo razlike u mišljenju oko gotovo svake teme, kako mi onda ikada možemo biti ujedinjeni? Da li mi želimo biti samo klonovi jedni drugih, razmišljajući i vladajući se na točno isti način? Da li mi stvarno mislimo da je taj stav sporazuma da se ne diskutira emocionalno nabijene teme ono što je Isus mislio sa „jedinstvom“ kada se je molio da mi budemo jedno kao što su On i Otac jedno (Ivan 17:21)? Mi možemo razlikovati između jedinstva i jednoglasnosti.

Čuvanje mira nije pravo jedinstvo zato što nije utemeljeno na vršenju volje nebeskog Oca. Isus i njegov Otac su jedno zato što je Isus predao svoju volju Očevoj volji, rekavši, „ne moja volja, nego tvoja nek bude“ (Luka 22:42; Reprint 5749). Istinsko jedinstvo zahtijeva i otvorenost i iskrenost. Iskrena procjena priznaje da nema dvoje braće koja misle i postupaju identično. U stvarnosti, raznolikost mišljenja drži prijateljstva zanimljivima. Kada mi imamo ljubav (agape) kao naš cilj, prijatelji mogu biti u miru i na taj način, biti ujedinjeni unatoč njihovim razlikama. Zdravo je biti u stanju diskutirati temu da bi se razumjelo i snažnije i slabije strane gledišta druge osobe, i našeg vlastitog.

Željezo Oštri Željezo (Izreke 27:17)

Zbog naše bliskosti jednih s drugima, moguće je trenje između braće. To je izazov kojeg treba savladati. Na primjer, može postojati netko u našoj skupštini s kojim se jako ne slažemo. Kako možemo sačuvati veze koje nas drže zajedno od pucanja? Apostol Pavao, pišući Kološanima, kaže, „Zaodjenite se dakle — kao izabranici Božji, sveti i ljubljani — u milosrdno srce, dobrotivost, poniznost, blagost, strpljivost te podnosite jedni druge praštajući ako tko ima protiv koga kakvu pritužbu! Kao što je Gospodin vama oprostio, tako i vi! A povrh svega — ljubav! To je sveza savršenstva“ (Kološanima 3:12-14 JB). Drugim riječima, postupajmo jedni s drugima kao Isus! On je veza koja veže.

Željezo Oštri Željezo

Svaka skupština je mješavina različitih ljudi. Međutim postoji veza koja veže zajedno naša srca – ljubav koju Bog ima prema svakome od nas, i zajednička ljubav koju mi imamo prema Bogu, Isusu, Istini, i našoj braći.

Zahtijeva se hrabrost unutar Kristovog tijela za trezveno procijeniti stvarne talente koje mi imamo. Samozadovoljstvo je opasno za Kršćanina. S druge strane, neki su skloni podcjenjivati svoje sposobnosti, i stoga ne uspijevaju biti korisnim slugama istine kao što bi to mogli biti. Kada nalazimo isprike za nasliedene slabosti u drugima, mi tada pokazujemo bratsku ljubav. „Dječice, ne ljubimo riječju i jezikom (samo), već djelom i istinom (iskreno)“ (1. Ivanova 3:18).

Apostol Pavao, nakon što je govorio o velikoj vjeri tih drevnih dostojnika, sada kaže crkvi, malom stadu, tijelu Kristovom, da trčimo trku koja je pred nama (Hebrejima 12:1). Mi trebamo trčati trku kao tijelo, ne kao pojedinci. Mi trčimo, ne kao da samo mlatimo zrak, nego kao onaj koji ima smisao u vidu (1. Korinćanima 9:26). Nagrada uzvišenog poziva nije za ležerne Kršćane. Mi trebamo gledati na stvari sadašnjeg života kao na trkalište. Utrka nije zamišljena, ona je stvarna i Gospodin s njom upravlja. On nam daje uvjete, i pomaže nam biti pobjedonosnima. Ne bi nam činilo dobro, kao kandidatima za članstvo u crkvi koji trče u utrci uzvišenog poziva, da nosamo uokolo prepreke ili terete koji nas zadržavaju ili usporavaju. Ova je utrka drugačija. To je trčanje uzbrdo. Trči – ne samo da pokrećeš svoje noge, nego kao onaj koji ima cilj.

Jedinstvo i Različitost

Ove dvije riječi izražavaju naširoko različite misli. Jedinstvo prenosi misao da se bude u miru i u harmoniji kada se sastajemo s našom braćom, bilo na sastancima, ili privatno. (Psalam 133:1). Različitost je opisana u 1. Korinćanima 12:4, „Raznovrsni su darovi.“ Riječ raznovrsni je prevedena sa Stronga 1243, koja znači „razlika ili raznolikost, različitost, raznovrsnost.“ „Dare pak imamo različite po milosti koja nam je dana: je li to

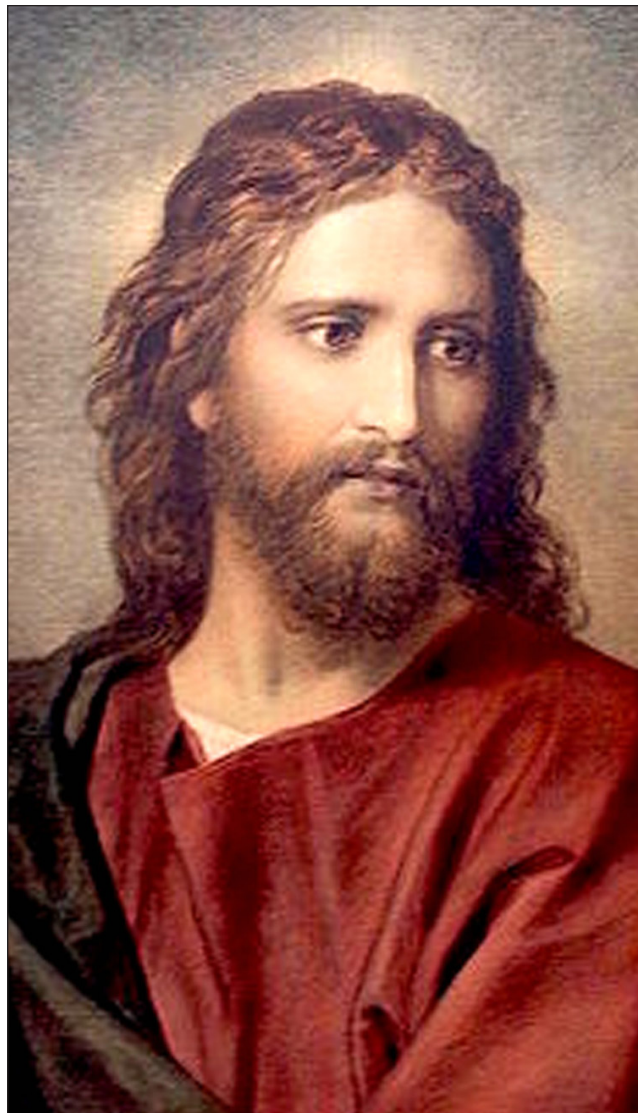
prorokovanje — neka je primjereno vjeri; je li služenje — neka je u služenju; je li poučavanje — u poučavanju; je li hrabrenje — u hrabrenju; tko dijeli, neka je darežljiv; tko je predstojnik — revan; tko iskazuje milosrđe — radostan!“ (Rimljanima 12:6-8 JB).

Raznolikost u crkvi nije povezana s učenjima istine, nego prije sa vještinama i aktivnostima braće. Pavao je razumio da jedinstvo duha i namjere može biti komplicirano gdje postoji raznolikost. Zato on snažno savjetuje da pokažemo ljubav u našoj suradnji s braćom. „Zaklinjem vas dakle ja, sužanj u Gospodinu: sa svom poniznošću i blagošću, sa strpljivošću živite dostojno poziva kojim ste pozvani! Podnosite jedni druge u ljubavi; trudite se sačuvati jedinstvo Duha svezom mira! Jedno tijelo i jedan Duh — kao što ste i pozvani na jednu nadu svog poziva! Jedan Gospodin! Jedna vjera! Jedan krst! Jedan Bog i Otac sviju, nad svima i po svima i u svima!“ (Efežanima 4:1-6).

Istinsko jedinstvo može postojati u tijelu Kristovom jedino srazmjerno stupnju Kristolikosti koja upravlja svakim njegovim članom. Svatko bi od nas najprije trebao ispitati svoje srce. U Kološanima 3:16 Pavao nas savjetuje da dopustimo riječi Kristovoj – njegovim zapovijedima – da prebiva u nama obilato u svoj mudrosti. Primjer našeg Gospodina bio je pun ljubavi, potpuno samilostan, ponizan, blag, i samopožrtvovan.

Kao i kod Isusa, tako bi trebalo biti i sa njegovim posvećenim sljedbenicima. Bog nam je otkrio kroz Svoj sveti Duh kroz riječ Svoje upute koje trebamo slijediti. U onoj mjeri u kojoj se odazivamo na te upute, zasigurno nam je da ćemo imati jedinstvo, mir, i bit ćemo blagoslovljeni sa vezom koja nas veže.

— *Irmão Michael Colletti*

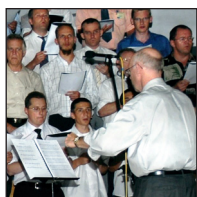

Ako slušamo Isusa, bit ćemo ljubazni

Blagoslove Prebroj Sve

„Gospode, Bože moj, ti si učinio mnogo;...htio bih ih javljati i pripovijedati, ali im nema broja“ (Psalam 40:5 Šarić)

Napomena: Prošlo je sedam godina od kada je Lisa Hangs pretrpjela subarahnoidalnu hemoragiju, koja je bila prouzrokovana napuknućem cerebralne aneurizme. Srećom, Gospodin je tako vodio stvari i premda je bila na poslovnoj konferenciji nekoliko sati daleko, bio je to dom Kanadskog vrhunskog neurokirurga! Ona je doslovno morala iznova učiti mnoge temeljne funkcije (na primjer, gutati, govoriti, hodati, itd.) Ona trenutno ima ograničenu snagu i mobilnost; međutim, ona se raduje u mirovini dok se drži zaposlenom doma. Obitelj Hangs piše, „Bog je dobar, i mi se ne možemo dovoljno zahvaliti braći (blizu i daleko) za njihovu podršku na mnogim razinama tijekom tog iskustva; mi smo zaista među Gospodinovim narodom!“

Gospodin dopušta složena iskustva u našim životima ne samo da razvije naše karaktere i vjeru u Njega nego također da nas proba i kvalificira za udio u djelu pomirenja koje leži pred Nevjestom Kristovom.¹ S

obzirom na veličanstvenu nagradu besmrtnosti koja nam je ponuđena, nama je opetovano rečeno da očekujemo mirijade iskušenja koja će ispitati našu vjernost.² Osim toga, mi znamo da su te kušnje zajedničke ljudima i da naš milosrdni Stvoritelj neće dopustiti ijednoj kušnji da pređe lomeću točku naše vjere (1. Korinćanima 10:13). Mi smo potaknuti, prema tome, dobiti pobjedu na bilo kojoj kušnji kroz našu vjeru u Božju providnost koja sve preokreće u korist našeg najuzvišenijeg duhovnog dobra.³

Naš Mir Dolazi od Boga

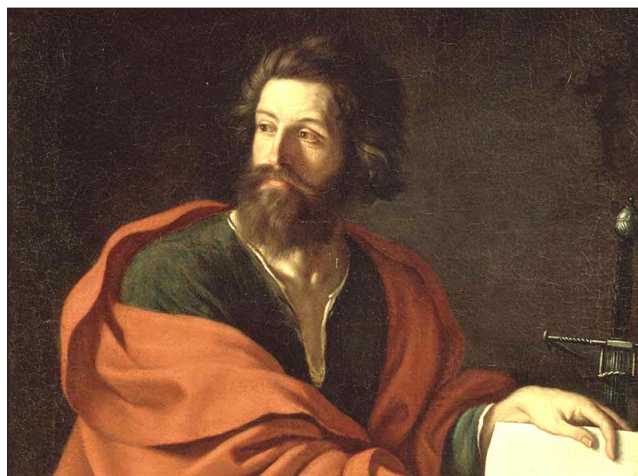
Postojan um, temeljen na vjeri u Boga, čuvat će nas u savršenom miru, zato što se mi pouzdajemo u Gospodina.⁴ Apostol Pavao nam kaže: „Ne budite zabrinuti ni za što, nego u svemu - molitvom i prošnjom, sa zahvaljivanjem - očitujte svoje molbe Bogu. I mir Božji koji je iznad svakog razuma čuvat će srca vaša i vaše misli u Kristu Isusu“ (Filipljanima 4:6,7). Mi bi smo trebali biti najmirniji narod na zemlji, zato što mi znamo da unatoč previranju u svijetu, Bog ima plan ne samo za nas, nego za cijelo čovječanstvo. Naš mir niti je pretenciozno ponašanje utemeljeno u ponosu, niti mir ravnodušnog spokoja, nego mir pouzdanja u Boga i u Njegovu moć koja djeluje u našim životima.⁵

Takav transcendentan mir unatoč kušnjama može izgledati osobit drugima, ali takva posvećena vjera u Boga je neophodna da bi smo mogli učiniti naš poziv i izabranje sigurnima.⁶ Apostol Petar navodi sedam Kršćanskih karakteristika koje mi težimo razviti, koje

su izgrađene na temelju naše vjere u Boga (2. Petrova 1:5-7). Shodno tome, nepokolebljiva vjera je ključna za održavanje odnosa s Bogom, zajedno sa pratećim duhovnim rastom tijekom našeg Kršćanskog hoda. Petar ne uključuje strah u taj popis, zato što je strah poguban za našu vjeru u Boga. Strah može pratiti naše kušnje, zajedno sa naginjanjima troje neprijatelja koji sprečavaju razvoj našeg novog stvorenja: staro stvorenje, svijet, i protivnik.

Strah Potkopava Našu Vjeru

Psiholozi primjećuju da strah neizbježno prati predvidljivu lančanu reakciju uznemirenih emocija: najprije, sumnju, zatim zabrinutost, i na koncu strah. Postoji obrnuti odnos između mira i straha; kako se jedan povećava, drugi se smanjuje. Mi smo svi podložni strahu, s obzirom na naše palo stanje. Međutim, ključ je izbrisati strah čim prije moguće prije nego se pogorša, zato što strah pogada naš odnos s Bogom i sprečava Njegovo djelo posvećivanja u nama.⁷ Strah se razvija

Apostol Pavao

brzo kada naše staro stvorenje postaje uznemireno i zatim se sebičan strah mijenja za mjesto sa našom nesebičnom vjerom u Boga. Takve emocionalne reakcije izdaju temeljnu nezrelost vjere u Boga (naime, oslanjaš se na sebe da upravljaš situacijom). Naš stav je prema tome izravno povezan sa time u što polažemo svoje pouzdanje: sigurnost (mir u Božjoj sposobnosti) ili nesigurnost (strah u našoj nesposobnosti). Mi trebamo biti disciplinirani kako bi smo održali svoju smirenost i ostali intelektualno usredotočeni usred kušnje držeći naše emocije pod kontrolom.⁸

Pobjeđivanje Kušnje

Većina je nas još u ranoj dobi naučila tri koraka (zaustaviti se, spustiti, i nositi se) nužno kako bi se smanjili štetni učinci biti doslovno u plamenu. Metaforički, strategija za pobjeđivanje simbolične vatrene kušnje je identična! Bez obzira na veličinu kušnje, ta ista tri samo-upravljajuća koraka snažan su protuotrov koji će smanjiti štetne učinke straha na naše zdravlje, i fizičko (na primjer, tjeskobna briga i stres) i duhovno (na primjer, vjera):

Stani: Prestani koristiti zemaljsku mudrost kako bi shvatio kako ćeš pobijediti kušnju, koji prestanak će spriječiti tvoju maštu od stvaranja različitih kataklizmičkih samo-poražavajućih scenarija ili percipiranog beznada u situaciji; vjerojatno oslabiti tvoje pouzdanje u Boga.⁹

Spusti se: Klekni čim je prije moguće i moli se u vezi situacije; tražeći Gospodinovo vodstvo i jačanje vjere da se izdrži iskustvo.¹⁰

Nositi se sa: Apostol Pavao nam u 1. Korinćanima 10:13, govori o „izlazu“ (ekbasis, Strong's G1545, „izlaz“) kojeg daje Gospodin za pobjeđivanje kušnje da se u biti „nosimo sa,“ s onim što mora doći. Vjerno prihvaćajući činjenicu da je Gospodin dopustio kušnju za našu najuzvišeniju duhovnu dobrobit, mi možemo nadvladati naš strah i nastaviti dalje s našim životom znajući da će Gospodin dati milosti dovoljne za naše potrebe (2. Korinćanima 12:8-10). Na papiru, to je idealan priručnik sa 101 reakcijom Kršćanskog Življenja na nedaće. Međutim, unatoč spremnom duhu, naše je tijelo slabo (Matej 26:41). Na žalost, vjera koju trebamo da idemo naprijed često je oštećena sa upravo vrlo strašnim stanjem kojeg pokušavamo ugasiti, što može spriječiti našu sposobnost da budemo ispravno uvježbani sa iskustvom.

O Tome Razmišljajte

Iako se naš mozak sastoji od dvije nadopunjujuće hemisfere koje su bile savršeno osmišljene, naše pale, ustrašene emocije koje proizlaze iz desne hemisfere

Strah potkopava vjeru

(kvalitativno, subjektivno, i interpretativno razmišljanje u skladu sa anatomijom) slabiji je dio našeg sistema koji podupire donošenje odluka.¹¹ Srećom, međutim, Gospodin nas je opremio sa mehanizmom „kvalitativne kontrole“ temeljenom na činjenicama koji je lociran na lijevoj hemisferi (kvantitativno, objektivno, i racionalno razmišljanje u skladu sa anatomijom) koji može biti korišten da učvrsti našu vjeru, i, stoga, spriječi i/ili potkopa naš strah prije nego nas on svlada. To uključuje elegantnu samoumirujuću terapeutsku tehniku dubokog razmišljanja, koja dostupna bilogdje u bilo kojem trenutku.¹² Za razliku od čovjekove mudrosti koja preporuča pražnjenje naših umova kada se meditira, nas se u Svetom Pismu potiče da ispunjavamo naše umove sa istinama koje jačaju vjeru i koje čvrsto potvrđuju Božju ljubav prema nama. Ako smo marljivi da brzo preplavimo naše umove sa nadahnjujućim istinama t će nadomjestiti bilo kakve postojeće negativne spekulativne misli o našoj trenutnoj situaciji.

Grčka riječ prevedena „misli“ (logizomai, Strong's G3049) u Filipljanima 4:8 znači „napraviti inventuru.“ Samo bi smo trebali brojati i uzimati u obzir istinite činjenice, pa je tako i sa blagoslovima o kojima razmišljamo, tim ćemo prije priznati istinu da nas Bog ljubi i da posjeduje suverenu sposobnost da se bine o nama. Naša vjera nije utemeljena na lakovjernosti, nego na spoznaji da s Božjom pomoći mi možemo pobijediti bilo koju kušnju.¹³ Naš tematski redak i himna Blagoslove prebroj sve podsjeća nas to da izmjerimo Božje blagoslove u našim životima iz tog istog razloga. Uspoređujući realnost Božje cjelokupne providonske skrbi za nas samom kušnjom, naše objektivno razmišljanje nadjačat će subjektivno, i time umiriti bilo kakvu sumnju, zabrinutost, i/ili očitovani strah. Bilo je objavljeno nekoliko najprodavanijih knjiga o samopomoći a koje su predikativne na tom Biblijskom načelu o moći pozitivnog razmišljanja ne temeljenom na samopouzdanju ili oslanjanju na sebe. Ovom meto-

dom, mi umirujemo naš osjet straha dokazujući si sve stvari i držeći se čvrsto dobrote znajući da je Bog spreman, i da želi, i u stanju je utjecati na stvari za našu duhovnu dobrobit.¹⁴

Naš Dokaz Božje Vjernosti

Prema Božjem zakonu, istina o bilo čemu je jasno očita riječju najmanje dvaju svjedoka (5. Mojsijeva 19:15; 2. Korinćanima 13:1). Mi smo blagoslovljeni imati zabilježeno svjedočanstvo mnogih svjedoka koje izričito navodi da se mi nemamo čega bojati s Bogom na našoj strani: Sam Bog (Izaija 41:10-13), Isus (Luka 12:22-31), Mojsije (5. Mojsijeva 3:22; 31:6,8), Jošua (Jošua 1:9); David (1. Samuelova 17:37), Salamun (Izreke 29:25), Izaija (Izaija 35:4 i 52:12), Jeremija (17:7-8), Pavao (Rimljanima 8:15), i Petar (1. Petrova 3:14). Osim toga, mi često čujemo braću kako svjedoče o Božjoj providonosnoj skrbi u njihovim životima, što je daljnji predragocjen potkrepljujući dokaz.¹⁵

Bez obzira na ta bogata svjedočanstva o Božjoj besprijekornoj vjernosti, vjerojatno nema boljeg svjedočanstva nego što je to čitanje našeg vlastitog rukopisa koje jača našu vjeru, poništavajući time naše pale emocionalne strahove tijekom kušnje. Arhivirajući naša iskustva u knjigu Ebenezera (dovde mi je Gospodin pomogao), s mnogim detaljima o tome kako nas je Gospodin mnogo puta izbavio iz poteškoće, nepobitan je dokaz i djelotvoran lijek za naš strah.

S obzirom na prirodu naših „propusnih posuda“, knjiga Ebenezera postat će najvažnijom knjigom referenci u našoj knjižnici i snažnim oruđem u našoj Kršćanskoj alatnici. Nijedan problem nije premali; dosta je iznenađujuće vidjeti ogroman broj naizgled beznačajnih svakodnevnih blagoslova što će nas uvjeriti da će Bog sigurno preokrenuti na dobro i veće stvari isto tako.¹⁶ Brojanje naših blagoslova će nam uvelike pomoći u njegovanju osjećaja zahvalnosti i zadovoljstva, rezultirajući sa stavom mira, posebno kada prepoznamo da su to jedino blagoslovi kojih smo svjesni! Taj na vjeri utemeljen mir je neophodan za naše posvećenje, jer materijalni problemi više neće imati isti na strahu utemeljen učinak na nas.¹⁷

Zaključak

Naš nas Gospodin Isus opetovano ohrabruje da se ne bojimo.¹⁸ Nitko ne uživa biti zatvorenikom emocionalnog straha. Ironično, mi imamo ključ koji nas može osloboditi u bilo kojem trenutku, ali mi moramo odlučiti koristiti ga. Jednostavno se usredotočujući na istinu o Božjoj vjernosti, koja je posvjedočena sa izobilnim vjerodostojnim svjedočanstvima i očitovana mnogostrukim

Emocionalne/Racionalne sfere

blagoslovima u našim životima, potvrdit će našu vjeru i osloboditi naše umove od stanja straha tijekom kušnji. U odnosu na vječnost, zajedno sa slavnim izgledom budemo li bili vjerni do smrti, naše su kušnje uistinu privremene i nisu dostojne da ih se uspoređi sa slavom koja će slijediti.¹⁹

Mi nikada nećemo biti neustrašivi dok smo u tijelu, ali nastojmo se bojati se manje u preostalim danima, i u međuvremenu, njeđujemo riječi Apostola Pavla: „Ta ova malenkost naše časovite nevolje donosi nam obilato, sve obilatije, breme vječne slave jer nama nije do vidljivog nego do nevidljivog: ta vidljivo je privremeno, a nevidljivo – vječno“ (2. Korinćanima 4:17,18).

— Ryan, Lisa, and Rosalie Hangs

(1) Ivan 15:8; Rimljanima 5: 3-4, 1 Petrova 1: 7; Jakov 1: 2-4. Luka 12:32; Kološanima 1:12; Otkrivenje 20: 6.

(2) Matej 10:25; Ivan 15:20 i 16:33, Djela apostolska 14:22; 2 Timoteju 3:12; 1 Petrova 1: 6,7; 4:12; 5:10.

(3) Ivan 16:33; Rimljanima 8:28; 1 Petrova 4:19; 1. Ivanova 5: 4.

(4) Psalam 40:4; Izaija 26:3; Rimljanima 15:13; 2 Solunjanima 3:16.

(5) Psalmi 91, Rimljanima 8;15, 31; Galaćanima 4:6.

(6) Efežanima 6:15; Filipljanima 2:15; 1 Petrova 2:9; 2 Petrova 3:11; Rimljanima 12:2; Hebrejima 11:6; 1 Solunjanima 4:3; Jakovljeva 1: 6-8.

(7) Filipljanima 2:13; Kološanima 1:12; Jakovljeva 1: 4.

(8) Izreke 16:32; Izreke 29:11; Jakovljeva 1: 19-20; 2 Timoteju 1: 7.

(9) Izaija 55: 8; Izreke 3: 5-6; 2 Korinćanima 10: 5; Kološanima 3: 2; Izlazak 14: 12-13; Brojevi 13:33; 2 Korinćanima 3: 5 i 4: 7, Hebrejima 10:35.

(10) Psalmi 34: 4 i 139: 23-24, Hebrejima 4:16; Jakovljeva 5:13, 1 Petrova 5: 7-8.

(11) Psalmi 139: 14; Izreke 4:23; Jeremija 17: 9.

(12) Efežanima 6:17; Filipljanima 4:6; Kološanima 3: 2.

(13) Psalmi 108: 13; Rimljanima 8:37; 1 Korinćanima 15:57; Filipljanima 4:13.

(14) Jošua 21:45; Psalmi 136; 2 Korinćanima 1:20; 1 Solunjanima 5:21.

(15) Rimljanima 14:19; 1 Solunjanima 5:11; Juda 1:20.

(16) Psalmi 103: 2; Matej 6:8; Luka 12: 7, 1 Korinćanima 4:7; Jakovljeva 1:17.

(17) Psalmi 36: 5; Matej 6: 30-34; Filipljanima 4:19; Hebrejima 4:16; 1 Ivan 3: 1.

(18) Matej 10:28; Luka 12:32, Ivan 14:27 i 16:33; Otkrivenje 2:10.

(19) Rimljanima 8:18, Filipljanima 3:8, Jakovljeva 1:12; 1 Ivanova 3: 2.

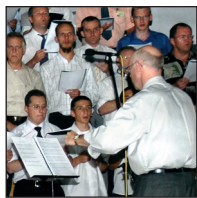

“Ne boj se, stado malo: svidjelo se Ocu vašemu dati vam Kraljevstvo“ (Luka 12:32).

*“Blagoslove prebroj sve, jednog
ti po jednog prebroj.”*

Psalam Zahvalnosti

„Gospod je pastir moj: ništa mi neće nedostajati! ... Samo sreća i milost pratit će me kroz sav život; i prebivat ću u domu Gospodnjem zauvijek“ (Psalam 23:1,6).

„**GOSPOD** je pastir moj.“ David se prisjeća cje ... loživotnog blagoslova imati Jehovu kao svog skrbnika i vodiča. Izaijine riječi odjekuju, „Kao pastir pase stado svoje, u ruke uzima jaganjce, nosi ih u svome naručju i brižljivo njeguje do jilice“ (Izaija 40:11).

„Ništa mi neće nedostajati.“ David je bježao od Šaulovog koplja, ožigosan kao izdajica i zločinac (1. Samuelova 21). U potrazi za hranom za svoje ljude, David je zatražio pet hljebova kruha od prvosvećenika, i ušao je u Svetinju Tabernakula. Isus je komentirao, „Zar nikad niste čitali što učini David kad ogladnje ... Kako za velikog svećenika Ebjatar¹ uđe u Dom Božji i pojede prinesene kruhove kojih ne smije jesti nitko osim svećenika; a on dade i svojim pratiocima?“ (Marko 2:25,26). Isus je potvrdio Davidov postupak kao vjeru da se je Bog brinuo za njega. Bog će se pobrinuti i za nas (Matej 6:31-33).

„Na poljanama zelenim on mi daje odmora. Na vrutke me tihane vodi.“ Bog je pružio Davidu utočište tijekom njegovih sedam godina progonstva, i on će to učiniti i za nas. „Dodite k meni svi koji ste izmoredni i opterećeni i ja ću vas odmoriti“ (Matej 11:28). „Ja ću žednomu dati s izvora vode života zabadava“ (Otkrivenje 21:6).

„On krijepi dušu moju.“ Petar je propovijedao o životu slobodnom od osude Zakona. „Pokajte se dakle i obratite da se izbrišu grijesi vaši da dođu vremena okrepe od lica Gospodnjega“ (Djela 3:19).

„Vodi me pravom stazom.“ David se drugdje molio, „Objavi mi jutrom dobrotu svoju ... Put mi kaži kojim ću krenuti ... Izbavi me, Jahve, od mojih dušmana ... Nauči me da vršim volju tvoju jer ti si Bog moj ... Jahve, poživi me, zbog svoje pravednosti dušu mi izvedi iz tjeskobe!“ (Psalam 143:8-11).

„Pa da mi je i dolinom smrti proći, zla se ne bojim, jer si ti sa mnom. Tvoj štap i palica tvoja utjeha su meni.“ U vremenima obeshrabrenja i poteškoća ili tuge čak do smrti, mi možemo biti sigurni da će Bog pružiti utjehu (Psalam 16:8; Izaija 43:2).

(1) Ebjatar je bio sin Ahimeleka, jedini koji je preživio nakon što je Šaul zapovjedio da 85 svećenika, i njihovih obitelji u Nobu, budu poklani zbog toga što je Ahimelek u svojoj nedužnosti pomogao Davidu (1. Samuelova 22:9-23).

„Trpezu preda mnom prostireš na oči dušmanima mojim. Uljem mi glavu mažeš, čaša se moja prelijeva.“ Davidu je božanska naklonost, simbolizirana sa uljem pomazanja, pružila utjehu i radost dok je bio okružen sa neprijateljima. Budući je Šaul još uvijek bio kralj Izraela kada je Samuel pomazao Davida, Bog je zajamčio Samuelu da je David bio Njegov izbor (1. Samuelova 16:7). Dok mi idemo kroz sadašnji zli svijet, pogodeni sa našim tijelom i protivnikom, mi imamo sveti Duh da nas utješi i da nam sigurnost.

„Dobrota i milost pratit će mene sve dane života moga. U Jahvinu ću domu prebivati kroz dane mnoge.“ Davidovo pouzdanje u Božji blagoslov učinilo ga je neustrašivim pred njegovim neprijateljima, čak i dok ga je kralj Šaul stalno tražio ubiti. Isus nas je poučio da se ne plašimo jer se nebeski Otac brine o svakom detalju u našim životima (Luka 12:7).

„Svaki dobar dar, svaki savršen poklon odozgor je, silazi od Oca svjetlila u kome nema promjene ni sjene od mijene ... Po svom naumu on nas porodi riječju Istine da budemo prvina neka njegovih stvorova“ (Jakov 1:17,18). Ti darovi odozgor biti će nam podrškom sve dok naše nade budu bile ostvarene u prvom uskrsnuću (Ivan 14:2,3).

— Ray Charlton

Ebjatar